

உ
சிவமயம்

எண் 2

சிவஞானக் களஞ்சியம்

*

1. ஞானமீர்தம் (சமயம்)
2. பிரதோஷ மகிமை
3. ஆலயவழிபாட்டில் நாம்
அறியவேண்டியவை ... 38 41
4. பாப்பா நீதிப்பாட்டு ... 42-44
5. முத்தி பஞ்சாங்கர மாலை (மூலம்)
6. நமச்சிவாய வுர்த்தி தாராட்டு
7. திருவாவடு துறைத் தேசிக சோபனம்
8. முத்தி பஞ்சாங்கர மாலை (பதவுரை)
9. ஸ்ரீபஞ்சாங்கர தேசிகர் மாலை (பதவுரை)

*

ஆசிரியர்

திருவாவடு துறை யாதீன வித்துவான

த. ச. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை

விலை அனு 4

குறிப்பு.

தருவாவடுதுறை ஆதின வெளியீடுகள் வேண்டுவோர் ஆதின வித்துவானுக்கே எழுதுதல் வேண்டும். மாணேஜ்மெண்டு ஆபீசுக்கு எழுதினால் கடிதம் தவணிக்கப்பட்டமாட்டாது. வெளியீடுகளைப்பற்றி ஏதேனும் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவோர் ரிப்பீள காஓர் எழுதுமாறு கோரப்படுகிறது. தஞ்சை செலவு அனுப்பிவைக்க வெளியீடுகள் அனுப்பப்பெறும்.

தங்கட்குக் கிடைக்கும் ஆதின வெளியீடுகளைப் பற்றிய உயர்ந்த கருத்துக்களை, 'ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ' மகாசநிதானம் அவர்கட்கு அன்பாகுள் தெரிவித்தல் கட்டப்பட்டாகக் கொள்ளவேண்டும் என வேண்டுகிறேன்.

X X X X X

மதிப்புரை.

சுயமரியாதையிக்கச் சூருவளி.

இதனை இயற்றியுள்ள 'சிவசேவகன்' என்னும் ஒரு சைவ அன்பர். அவர்களுக்கு இப்படியா புண் விடாது. இந்நூலின் கண் நாத்திகம முதலாக போக்குமே 111 24 நூலப்புகளில் செய்திகள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன.

இதன்கண் உள்ள அவ்வொரு நூலையும், கதினும் அனுப்பும் செய்துகொண்டு அதற்கு ஆசங்கை நிகழுகதுகிறார்கள். இருபத்தி நான்கு அனுவாதங்களும் 1603 ஆசங்கைகளும் உள். இவ்வாசங்கைகளுக்கு விடைதருமுகத்தால் மிக நுண்ணறிவு தோன்றும். தோன்றவே: மக்கள் மக்கட்டன்மை யெய்தித் தமக்கும் பிறருக்கும் நன்கு பயன்படுவர். நல்ல கூரிய புத்தியுடன்தான் ஆசங்கைகளுக்கு விடை கூற அமைபார்.

சுவஞானக் களஞ்சியம்.

உ
கணபதி ஆண.
திருச்சிற்றமபலம்.

ஞானமீர்தம்

23128

வாழ்க வந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதேல் லாமர னுமமே
சூழ்க வையக முந்துவர் தீர்கவே.

தமமை யுணர்ந்து தடையுடைய தன்னுணர்வார்
எம்மை யுடைமை யெமையிசுழார்—தம்மை
யுணரா ருணரா ரூடங்கியைந்து தம்மீழ்
புணராமை கேளாம் புறன்.

சமயம்.

சமயமாவது மனிதர்கள் அறிவுவிளக்கம் பெற்று உறுதி
பெய்தி இன்பவாழ்வு அடைதற்குச் சாதகமாபுள்ள
ஞானாலயமாக.

சமயம் காணப்படும் அசேதனப் பிரபஞ்சமாகிய உலகத்
தின் சொரூபத்தினையும், அதுபோலக் காட்சியினால் எனிகில்
அறியவராது அபுமானப் பிரமாணத்தினால் ஊகித்து இனிது
அறிய நிற்கும சேதனப் பிரபஞ்சமாகிய ஆன்மாக்களின்
சொரூபத்தினையும், முழுமுதற் கடவுளாகிய பரமான்மாவின்

சொரூபத்தினையும், ஐய விபரீத மில்லாமல் தெளிவாகக் காட்டும் ஞான தீபமாம். சமயம் மனிதர் சரீர சுகத்திற்கும் ஆன்ம சுகத்திற்கும் அநுகூலமாகும் நன்மைகளை விதித்து அவ்விரண்டு சுகத்திற்கும் பிரதிகூலமாகும் நன்மைகளை விலக்கி அவரைக்காக்கும் ஞான அரணமாம். சமயம் மனிதர் தாம் பெற்றிருக்கின்ற செல்வம், அதிகாரம் முதலிய பேரகளுக்கு ஏற்றாற்படி தாம் தம்மியாம் பெற்ற அன்புடையது அளவளாவி வாழுவதற்குரிய லௌகிக வைதிக ஒழுக்கங்களைப் போதிக்கும் நீதி நிலையமாம். சமயம் மனிதர்களுக்குக் கரும சாதனங்களை அறிவிக்கும் தந்திர கலாநுபமாம். சமயம் மனிதர்க்கு நித்திய நூத்திய வஸ்து விசேஷகத்தினை லணர்த்தும் உபாதேச கலாநுபமாம். கருங்கச் சொல்லில், சமயம் மனிதர்களுடைய இகபர சுகசு துஷ்டம், முன்றியமையாத சாதகங்களெல்லா வற்றினையும் அவர்களுடைய குறைவறக் கொடுக்குஞ் சர்வ சந்தம் பிரம ரூபமான ஓநு கற்பகதரு வெனப்படும்.

சமயம் முதற்கடவுள் நிறுத்தியதும், முதற்கடவுள் ஆணையினால் தந்துவருகின்ற சித்தியுடையோர் நிறுத்தியனவும், கலைஞர் சித்தியுடையோர் நிறுத்தியனவும், பிராகிருத விசேட புத்திமான்கள் நிறுத்தியனவும், பிராகிருத சாமானிய புத்திமான்கள் நிறுத்தியனவு மெனப் பல்வகைப்படும். முதற்கடவுள் நிறுத்திய சமயம் மேற் சொல்லிய இலக்கணங்களுள் அவை போல்வனவுமாகும் கலங்கப் பிறவும் ஒருங்குடைய தாய்த் திரிபின்றி மற்றைச் சமயங்கள் சொல்லும் பொருள்களெல்லாம் தன்னிடத் தடங்கக் கொண்டு விளங்கும் பூரண மார்க்கமாம். மற்றைத் தத்துவஞான சித்தியுடையார் முதலியோர் நிறுத்திய சமயங்களெல்லாம் ஒவ்வோர் வகுப்பினராயுள்ள அதிகாரிகளுக்கே உரியனவாய்க் காலந்தோறும் தன்மை வேறுபட்டுவரும் ஏகதேச மார்க்கங்களாம்.

இனிப் பிராகிருத சாமானிய புத்திமான்கள் நிறுத்திய சமயங்களை நோக்கப் பிராகிருத விசேட புத்திமான்கள் நிறுத்திய சமயங்கள் வியாபகமாம். பிராகிருத விசேட புத்திமான்கள் நிறுத்திய சமயங்களை நோக்கக் கலைஞான சித்தியுடையார் நிறுத்திய சமயங்கள் வியாபகமாம். கலைஞான சித்தியுடையார் நிறுத்திய சமயங்களை நோக்கத் தத்துவஞான சித்தியுடையார் நிறுத்திய சமயங்கள் வியாபகமாம். தத்துவஞான சித்தியுடையார் நிறுத்திய சமயங்களை நோக்க முத்தம் கடவுள் நிறுத்திய சமயம் வியாபகமாம்.

இனி, முத்தர் கடவுள் நிறுத்திய சமயம் சமய அரகான அநீத சமயமெனவும், தத்துவ ஞான சித்தியுடையார் நிறுத்திய சமயங்கள் அசச் சமயங்களெனவும், கலைஞான சித்தியுடையார் நிறுத்திய சமயங்கள் அகாபுநச் சமயங்களெனவும், பிராகிருத விசேட புத்திமான்கள் நிறுத்திய சமயங்கள் புற சமயங்களெனவும் அறிஞரால் வழங்கப்படும்.

இனி, முத்தர் கடவுள் நிறுத்திய சமயம் ஒன்றேயாம் ஏனையோர் நிறுத்திய சமய வகைகள் நான்கும் ஒவ்வொரு வகையிற் பற்பல பகுதி யுடையனவாய், அப்பகுதியுள்ளு ஒவ்வொரு பகுதியிற் பற்பல பேதமுடையனவாய் விரிந்து நடக்கும். இன்னும் மேன்மேற் சமயங்களை நோக்கக் கீழ்க் கீழ்ச் சமயங்கள் பொய்யாகக் காணப்படும். அங்நானமாயினும், ஒவ்வொரு சமயங்களும் ஒவ்வொரு வகுப்பினராகிய அதிகாரிகளின் பொருட்டு வேண்டப்பட்டுப் பயன்படுவனவாகச் சத்தியமாகவே போற்றிக் கோடற் பானவாம். உண்மையாசப் பார்க்குமிடத்து இறைவன் நிறுத்திய சமயமே எல்லாப் படிபாலுஞ் சத்தியமாம். ஏனையோர் நிறுத்திய சமயங்கள் மேன்மேல் நோக்கச் சத்தியமிகுந்தும் கீழ்க்கீழ் நோக்கச் சத்தியங்குறைந்துங் காணப்படும். அதுவன்றி முழுதும் அசத்தியமாய்க் காணப்படுஞ் சமயம் ஒன்றும் இல்லை டென்க.

கீழ்ச் சமயங்களில் நிற்பவர் அவைகள் சொல்லும் அறங்களை வழுவாது அதுட்டிப்பின், அந்த அநுட்டான பலத்தினால் மேற் சமயஞ் சார்ந்து, இப்படியே இறுதியில் முதற்கடவுள் நிறுத்திய அதீத சன்மார்க்கமே எய்தப்பெற்று, அது சொல்லும் ஞான சாதனங் கடைப்பிடித்து அதுட்டித்துத், தத்துவஞான சித்தி கைகூடிப் பரமுத்தி எய்துவர். இந்த நியாயத்தினால், மற்றைச் சமயகோடிகளெல்லாம் பரம்பரையில் முத்திக்கு வாயில்களாமென்றும் முதற்கடவுள் நிறுத்திய அதீத வருள்மார்க்கம் சாக்ஷாதாகவே முத்திக்கு வாயிலாமென்றும் அறிக. இன்னும், மற்றைச் சமயகோடிகளெல்லாம் இறைவன் அருட்சன்மார்க்கத்தினை அடைவித்தலாகிய முக்கியப் பிரயோசனத்தினைத் தருகலேயன்றி ஒவ்வொரு புண்ணியலோகப் பிராப்தியாகிய அவாந்தரப் பிரயோசனங்களையும் தனித்தனி தரவல்லனவாம்.

புறப்புறச் சமயபேதங்களும், புறச்சமய பேதங்களும், அகப்புறச் சமய பேதங்களும், முதற்கடவுள் அகிஷ்டிக்கும் ஆல மாயாதத்துவங்களுள் ஒவ்வொன்றினையும், சூக்கும மாயாதத்துவங்களுள் ஒவ்வொன்றினையும், அதி சூக்கும மாயாதத்துவங்களுள் ஒவ்வொன்றினையும் முறையே தெய்வ ஸ்தானமாகவும் முத்தி ஸ்தானமாகவும் கொண்டு நிற்கும், அகச் சமய பேதங்கள் முதற்கடவுள் அகிஷ்டிக்கும் ஸ்தடத்த வடிவங்களாகிற மாயா சுத்த தத்துவங்களுள் ஒவ்வொன்றினைத் தெய்வ ஸ்தானமாகவும் முத்தி ஸ்தானமாகவும் கொண்டு நிற்கும், அதீத சன்மார்க்கமோ தத்துவாதீதமாயுள்ள முதற்கடவுளின் சொரூப சின்மய வெளியினையே தெய்வ சந்நிதியாகவும் முத்தி முடிபாகவும் கொண்டு நிற்கும்.

இனி, இது முதற்கடவுள் நிறுத்திய பூரண சமயமென்றும், இவை தத்துவஞான சித்தியுடையார் முதலியோர்

நிறுத்திய சமய பேதங்களென்றும், இப் பொதுவுரையில் வரைந்து சொல்லோம். இலக்கணங்கொண்டு இலக்கியம் வரையறுத்து உணர்வார்போலச் சமயங்கள் சொல்லும் பொருட் பலாபலங்கொண்டு இது முதற் கடவுள் நிறுத்திய ஆதிப் பெருஞ்சமயம், இவை ஏனையோர் நிறுத்திய சோபான சமயங்கள் என்றும், இவற்றுள்ளும் இப்பிரபலத்தினால் இது உயர்ந்தது, இதனார்ப்பலத்தினால் இது அதனார் முழுந்தது என்றும், சமய வரையறை எய்தத் தாரதம்மிய விவேகஞ் செய்தல் விவேகிகள் கடனும்.

இனிச் சமயங்களின் வன்மையும் மென்மையும் பகுத்தறிதற்கு அநுகலமாகுங் கருவிகள் பல உண்டு. அவற்றுள், அவ்வன்மை மென்மை வேறுபாடுகள் இலகுவாக அறிய நிற்கும் பொதுக கருவிகள் சில சொல்வாம். எந்தச் சமயம் தான் பரம்பொருளெனக் கூறுந் தெய்வத்திற்கு நால்வகை யோனி வாய்ப்பட்டுப் பிறந்து இறந்து வருங்காங்குதி கூறிற்றில்லையோ அது வலியுடைய சமசமயம். எந்தச் சமயம் தான் பரம்பொருளெனக் கூறுந் தெய்வத்திற்கு நால்வகை யோனிவாய்ப்பட்டுப் பிறந்து இறந்து செல்லுங் காங்குதி கூறிற்றோ அந்தச் சமயம் மென்மையுடைய அசமசமயம். எந்தச் சமயம் பிற சமயங்களும் சாஸ்திரங்களும் சொல்லும் பொருளெல்லாம் தன்கண் அடங்கக் கொண்டு அவை சொல்லாத பலநுண் பொருள் சொல்லி மேம்படுமோ அந்தச் சமயம் வலியுடைய சமசமயம். எந்தச் சமயம் அவ்வாறின்றி எகதேசப் பொருள் மாதிரமே சொல்லிக் கீழ்ப்படுமோ அந்தச் சமயம் மென்மையுடைய அசமசமயம். எந்தச் சமயம் சமயங்களெல்லாஞ் சீவர்கள் கண்மே பேதத்திற்கேற்க முத்தற கடவுள் நிறுத்தியன வென்னுமோ அந்தச் சமயம் வலியுடைய சமசமயம். எந்தச் சமயம் தன்னைச் சுட்டி இவ்வொரு சமயமே கடவுள் நிறுத்த

தியது, ஏனைச் சமயங்களெல்லாம் மனிதர் தாமே கட்டி நடத்தின வென்னுமோ அந்தச் சமயம் மெலிவுடைய அசற் சமயம். எந்தச் சமயம் யாதொரு தெய்வங்கொண்டு வழிபாடு செய்யினும் முதற்கடவுள் அவ்வத் தெய்வங்களிடமாக நின்று அவ்வழிபாடு கொண்டருளி அருள் வழங்குவ ரென்னுமோ அந்தச் சமயம் வலியுடைய சற்சமயம். எந்தச் சமயம் தான் கூறும் சமய வழிபா டொன்றையே கடவுள் கொண்டு அருள் செய்வர் அல்லாச் சமய வழிபாடெல்லாம் கடவுள் கொண்டு அருள் வழங்கார் அவ் வழிபா டெல்லாம் வீண் செயல்க ளென்னுமோ அந்தச் சமயம் மெலிவுடைய அசற் சமயம். இவையும இவைபோல்வன அளவைகள் பிறவுஞ் சமய வன்மை மென்மை வரையறுத்தற் கறகூலமாகும் பொது இலகு கருவிகளென்றாக. நால்வகை யோனியுள் மூன்றிற்பட்டுப் பிறந் திறவாமை கடவுட்டன்மையாதலாலும், அப்படிப் பிறந்திறத்தல் ஜீவ கதியாதலாலும், எல்லாச் சமயப் பொருளுந் அடங்கக் கூறி அவை கூறாத பண் பொருளுங்கூறி வைத்தல் விராபக அறிவுத் தன்மையாதலாலும், சில பகுதியிற் பொருளே அடங்க உரைத்து வைத்தல் சிற்றறிவுத் தன்மையாதலாலும், அறிவின் தாழ் தம்மியத் திறைப் பல பகுப்புடைய மாணுக்கர் பலர்க்கும் அவாவர்க் கேற்குமாறு கலைகளேத் தூல வருந்ததி நியாயம்பற்றிப் பருப் பொருளாகவும் மூண் பொருளாகவும் வகுத்துக்கொண்டு நல் லறிவுச் கூடர் கொளுத்துதல் போலப் பக்குவ பேதத்திறைப் பலவரைப் பட்டு நிற்கும் புருஷகோடிகள் அனைவர்க்கும் அவர் அவர்க்கு ஏற்கும் வண்ணம் உண்மை ஞானத்தினைத் தூல கருமமாகப் பலவகைப் படுத்திக்கொண்டு கிரமத்தில் ஞானம் விளங்கப் பெரிதருள் செய்தல் போருளும் பெருநாயகத் தன்மையுமாய் முடிதலாலும், அப்படியன்றி ஒரு வகுப்பார்க்கு லர் வகைக் கலை அறிவு கொளுத்துதல் போல ஒருவகைப்

புருஷர்கள் மாத்திரைக்கே ஒரு ஏகதேச சமயம் வகுத்து அற்புநானம் அருளுதல் ஏகதேச அருளும் ஏகதேச நாயகத தன்மையுமாய் முடிதலாலும், எல்லாத் தெய்வங்கள் இடமாக நின்று வழிபாடுகள் கொண்டு அருளுதல் வியாபகவருட்பெருங் குணமாய் முடிதலாலும், ஒரிடத்து நின்று வழிபாடுகொண்டு அருள் செய்து அல்லாவிடத்து நின்று வழிபாடு கொண்டு அருள்செய்ய மாட்டாமை வியாப்பியவருட் சிறுகுணமாய் முடிதலாலும், இவை சமய வன்மை மென்மைகளை உள்ளபடி இலகுவாக அளந்தறிதற் கேற்ற அளவைக் கருவிகளால் காண்க.

முதற் கடவுள் புருஷர்கள் தத்துவ ஞானமொத்தி உய்யச் சமயம் வகுத்த அநாநிக் காலத்தில் அதனை ஒன்றாக நிறுத் தாமல் பல பேதப்பட இங்ஙனம் நிறுத்திய தெய்வையோ வெனின், ஒரு கலாசாலையில் கற்கும் மாணுக்கர்கள் பிறப்பினால் ஒரு தன்மை யுடையவராயினும், அறிவின் தீவிர மந்த விளக்க பேதத்தினால் பல வேறுபாடுடையவராயிருத்தல்பற்றி அவரைப் பல வகுப்பினராகப் பிரித்து அவ்வகைகளுக் கேற்ப நடப்பதாகவும் பரிதாகவும் கல்விகளைப் பரவகைப்படுத்துக் கற்பித்தல் போல, புருஷர்கள் பிறப்பினால் ஒருதன்மையராயினும், பக்குவ பேதங்கள் காரணமாகத் தீவிரமாகவும் மந்த பாகவும் விளங்கும் அறிவின் தாரதமயிய விளக்க முடையவராயிருத்தலினால், கருணாநிதியாகிய கடவுள் அவர் அவர்க்கு ஏற்குமபடி அணிபொருளுடையனவாகவும் பருப் பொருளுடையனவாகவும் சமயங்கள் பல நிறுத்தினார். அதனால், அது நிதியேயா மன்றிக் குற்றமாக மாட்டா தென்க. சிலர் இம்முறை தெரியாமல், கடவுள் ஆகியில் நிறுத்திய சமயம் ஒன்றே; மறறைச் சமயங்களெல்லாம் காலந்தோறும் மனிதர் கடவுள் கருத்துக்குமாறாகக் கட்டி நடத்தின என்பர். அது பொருந்தாது. என்னை? கடவுள் சாவ சத்தியை யுடைய

சுதந்திர ராஜஸினால், சத்தி சிறிதுடைய சுதந்திரமில்லாத மனிதர் கடவுள் சுதந்திர சங்கற்ப சத்தியைக்கடந்து அங்ஙனம் சமயங்கள் கட்டி நடத்தக் கருவியும் இடமும் காலமும் முயற்சியும் பெறாதல் கூடாமையாலென்க. அதுவேயுமன்றிப் பக்குவ பேதமுடைய புருஷர்களைப் படிவரிசையினுனறி ஒரு படியில் வைத்து ஒப்ப அறிவு விளக்குதல் கடவுளின் பெரிய அருளுரப்புரவுக்குக் குற்றமாயு முடியும்.

இனிச், சமயங்கள் தத்துவ ஆசார விசேட ஆட்ப கதிகள் பற்றிய பேதப்படினும், தர்க்க தூஷ்ஞக் கெல்லாம் இனங்கும் ஸௌகிக சித்தாந்தங்கள் பற்றியும், நீதிதூஷ்ஞக்கெல்லாம் இனங்கும் கொல்லாமை, புலாலுண்ணுமை, களவு செய்வாமை, கள்ளுண்ணுமை, பிறர்மனை விநுட்பாமை முதலிய நீதிகள் பற்றியும் பேதப்படாவாம். சில மிலேச்ச சமயங்கள் முற் சொல்லிய தர்க்க சித்தாந்த விரோதமாகும் அவ சித்தாந்தங்களும், நீதி விரோதமாகும் கொலை, புலாலுணல், கள்ளுணல் முதலிய அநாசாரங்களும் சமயப் பொருளாகக் கொண்டிரைக்கும். ஆரிய கலைஞான சித்தாந்த அறிவுக்கும், நீதிக்கும் வெகு தூரமாய் ஒதுங்கின காரணத்தினால், அந்த ஆநாரிய சமயங்கள் அவ சித்தாந்தங்களையும், சீவ காருண்ணிய தரும விரோதமாகும் அதர்மங்களையும், அங்ஙனம் சமயப் பொருளாகக் கொண்டிருமைத்துந் தோஷப்படுவன வாயின.

சமய லீலாபாடுடைய மனிதர்களுள்ளே மேற்சமயிகள் கீழ்ச் சமயிகளை இனைய சனீகாதரங்களாகவும், கீழ்ச் சமயிகள் மேற்சமயிகளை மூத்த சனீகாதரங்களாகவும் மதித்து, ஒரு வர்க்கொருவர் அன்பு செய்கொழுகலை விவேக நெறியாம். சமய தாரதமீய வகை சமயிகளுக்கு அறிவொற்றுமைக்குக் காரணமாவதன்றிக் கலக காரணமாக மாட்டாது. ஒரு பெரிய கலாசாலையில் சுற்கும் மாணாக்கர்கள் அறிவு விளக்கத்தின்

தாரதம்மியத்தினால் மேல் கீழாகப் பேதப்பட்டிருக்கக் காண்கிறோம். அப்படிப் பேதப்பட்டிருக்கும் மாணுக்கர்களுள் மேல் வகுப்பு மாணுக்கர்கள் தங் சீழ் வகுப்பு மாணுக்கர்களைக் குறித்து இவர்கள் மேல் வகுப்பில் வந்த அட்பங்களை கற்குஞ் செவ்வி என்று கூடுமோ வென்று அவர் ஆக்கங்கருகி அநுகலங்கள் சொல்கலை அழுக்க ரெறியாகக் கொள்வர். கீழ்வகுப்பு மாணுக்கர்கள் மேல் வகுப்பு மாணுக்கர்களைக் குறித்து இவர் விசேட அறிவு விளக்கம் பெற்ற பெருமையினாலன்றோ மேல் வகுப்பிற் பிரவேசிக்கப் பெற்று நட்பு விததைகளைக் கற்றதாக அதிகாரிகளாயினர். நாங்களும் அறிவு விளக்கம் விரைவிற்பெற்று மேல் வகுப்பினையடைந்து அந்த வியாபக அட்ப விந்தைகளைக் கற்கும் அதிகாரத்தினை இவர் போல எய்தல் வேண்டுமென்று கருதி முயலுதலை ஒழுக்க ரெறியாகக் கொள்வர். அம் மேல் சீழ் என்றும் தாரதம்மிய வகை அவர்கள் அறிவொற்றினைக்கே சரம வாய் ஆக வல்லது கலக காரணம் அங்குதல் இல்லை. இந்த முறையினை மேற்சமயிகள் கீழ்சமயிகளைக் குறித்து இவர்கள் என்ன விளக்கம் உண்டாகி எம்மைப்போல பிரதமயப்படி வந்திய யுக்காலம் என்று சித்திச்சூரோ வென்று இரங்கி அவர்கள் ஆக்கங்கருகி வேண்டும் அநுகலங்கள் செய்தவருக்கு, கீழ்ச சமயிகள் மேற்சமயிகளைக் குறித்து இவா தவத்தின் வலியினாலன்றோ மேலான சன்மார்க்கம் எய்திக் கரும ஞான சித்திகளில் எம்மினும் மேம்பாடுடையராயினர், நாங்களும் தவ முயற்சினால் அமேற்சமயஞ் சார்ந்து கரும ஞான சித்திகள் அவர்போலப் பெரிதாக எய்தல் வேண்டுமென்று எக்காறு முயலுதலுமே அறநெறியாம். இப்படிச் செய்தால் விட்டு மேற்சமயிகள் கீழ்ச சமயப் பொய்ம்மைகளை அச்சமயிகளுக்கு முன் எடுத்துப்பேசி இகழ்ச்சிசெய்து அவர்களுக்குக் கோபமுட்டிக் கலகம் விளைத்ததலும்; கீழ்ச்சமயிகள் மேற்

சமயப் பொருள்கள் தாங் கிரகிக்கக்கூடாத துட்பமும், தஞ் சமயங்களிலில்லாத தூதனங்களுமாயிருத்தல் காரணமாக அம் மேற்சமயங்களை மனம்போனபடி தூஷித்து அம்மேற்சமயிக ளுளுக்கு மனவருத்தம் உண்டாக்கிக் கலாம் விளைததலும் ஹழக்க நெறியாக மாட்டாவாம். இன்னும், மேற்சமயிகள் கீழ்ச்சமயிகளுக்கு அவர் சார்ந்து நிற்குஞ் சமயப் பொய்ம்மை காட்டி அவரை மேலாயுள்ள தஞ்சமயங்களில் வழிப்படுத்தி உய்ப்ச்சொய்யுங் கருதனுடையராகவால், அவரோடு உலகியல் ஹழக்க வழியால் அன்புசெய்து கலந்து நட்புடையராய்ப் பொதுநிலை நின்று நியாய நெறியால் சமய சம்பாஷணம் மெல்ல மெல்லச் செய்து சமயப் பொய் மெய்களை உள்ளபடி அவர் நெளிய விவேகர டுரை அவர்க்குக் கொடுத்து அப் படிச் செய்தலே புத்தியாம். கீழ்ச்சமயிகள் அங்ஙனஞ் சமய சம்பாஷணத்தினால் தங்கனிடத்து உதிகதழ்ப் பிரகாசிக்கும் விவேகக் கண்களால் தங்கள் சமயப் பொய்ம்மையும், மேற் சமய மெய்ம்மையும் உள்ளபடி காணப்பெ ரங்கால் தஞ்சமயப் பொய்ம்மைவிடுத்து, காம் மெய்யொனக்கண்ட மேற்சமயஞ் சார்ந்து உய்ய முயலுதலே அறிவாம்.

இனி, அப்படி உணவாகண்ட பின்னும், தரபிமானத் தினால் மேற்சமயம் பற்றி உய்ய முயலாமல் தாங் சார்ந்து நிற்கும் சமயங்களை சனமார்க்கங்க ளென்று மனச்சான்றுக்கு விரோதமாகப் பொய்ப்பாராட்டு செய்து மேற்சமயங்களை அவமதித்துக் கபடவொழக்கம் பு றுதல் பாவமாம்.

இது இங்ஙனம் நிற்க, சத்தியமிக்க மேற்சமயிகள் சந திபங் குறைந்த கீழ்ச்சமயங்களைப்பற்றி ஒருக்காலும் சம்மதி யார். ஆரியர்களாகிய வைதிக மேற்சமயிகள், இக்கலியுகத் திற் சிலர்கொண்டு அனுஷ்டிக்கும் அநாரியமாகிய விவிஸிய சம்பந்தமான கீழ்ச்சமயங்களிற் பிரவேசித்துக் கெடக்காண்

கின்றோம். பிருகிருத சம்பந்தம்பற்றி அக்கெடுதியைச் சுட்டிச் சில சொல்வாம். ஆரியர்கள் சமய நூல்களாகக் கொண்ட வேதாகம முதலிய சாஸ்திரங்கள் சித்த சுத்தியைத் தரும் விதி விலக்கு நிறையும், தர்க்க முதலிய கலைஞான சம்மதமும், பதிபா பாச பதார்த்த விசார பூரணமும், தத்துவ ஞானசித்தி சாதன பூரணமும், சகல புருஷ பக்திவா ரகூல கருமஞான சித்தி முத்தி சாதனோபாய பூரணமும், சமஸ்த ஜீவகாருண்னிய நீதி மார்க்கபூரணமும் உடையன. அநாரியர் சமய நூலாகக் கொண்ட விவிஸிய முதலிய நூல்கள் சித்த சுத்தியைத் தரும் விதிவிலக்குக் குறையும், தர்க்க முதலிய கலைஞான விரோதமும், ஜீவேகவர ஐகத பதார்த்த விசாரம் குறையும், தத்துவஞான சித்தி சாதனக் குறையும், ஏகதேச புருஷானுகூல கரும சாதனோபாயமும், மனித ஜாதி மாத திரமான ஜீவ காருண்னிய நீதிமார்க்கமும் உடையன. இங்ங முறைமைகளால் ஆரிய சமயங்களும் அநாரிய சமயங்களும் தம்முள்ளே வித்தியாசம் அதிகம் உடையவைகள் என்பது பிரசித்தம்.

வைதிக சமயிகள் தங்கள் சமயக் கொள்கைகளோடு இங்ஙனம் வித்தியாசம் பெரிதுடையனவாய் நிகவும் நிரூபப் பட்டிருக்கும் விவிஸிய சமயங்களை நல்லனவென்று பற்றுகற்கு நியாயம் சிறிதும் சித்திக்காது இனி, ஆரிய சமயிகளின் சிற்சிலர் இக்காலத்தில் நிரான விவிஸிய சமயங்களிற் பிரவே சித்தற்குக் காரணம், வைதிக சமய விதிவிலக்குர்களாகிய தருமங்கள் அறுஷ்டித்தற்கு ஆரிய பண்டிதக் கொள்கையாக லும், விவிஸிய சமயக்கொள்கைகள் அறுஷ்டித்தற்கு எளிய பாமரக் கொள்கைகளாதலும், மனம் போகுமாறு போய் இச்சா போகங்களை அனுபவித்தற்கு அறுகூலமாயிருத்தலுமே யாம். அறித்தியமும், துக்கமும், இழிவும், பழியு முள்ள

பொட்ப்போகங்களை அதுபவித்தற் பொருட்டு நித்தியமும், சுகமும், உயர்வும், புகழுமுள்ள வைதிக சமயங்களைக் கைவிட எண்ணுதல் அந்தோ! மேன்பக்களாகிய ஆரியர் களுக்கு எவ்வளவு மதிக்கேடு!! எவ்வளவு அவமதிப்பு!! எவ்வளவு பழி!! எவ்வளவு பாவமாம்!!

வைதிக சமயிகளுள்ளே வேறுசிலர் தரித்திரக் கொடுமைரினால் அன்ன வஸ்திரம் பெற்று உடல் ஓட்டும் பொருட்டும் விவிஸிய சமயங்களிற் பிரவேசிக்கின்றார். தொழின் முயற்சிக் குறைவினால் தரித்திரம் உண்டாகும். தொழின் முயற்சி செய்து பொருளை ஈட்டின் அது கெடும். செல்ல வாழ்வு உண்டாம். இதற்குப் பயந்து சாதியாசாரம் சமயாசாரம் விட்டுக் கீழான புன்சமயங்களிற் பிரவேசித்துப் பழி புணல் பெரியதோர் மதிக்கேடு! இப்படி மதிக்கெட்டு விவிஸிய சமயங்களிற் பிரவேசித்துப் பதிநததன்மை யொத்தினவர்களுள்ளே ஒரு சிலர், ஸீபாக ஆசையும் பொருளாசையும் அடர் பவத்தினாலும் பொருட் பேற்றினாலும் நீங்க, மோகந்தெளிந்து அறிவு வரப்பெற்றபின், ஆரிய மேன்மகன் - பேற்றினையும், வைதிக சம்சமயப் பேற்றினையும் நல்கினையாற் பெற்றிருந்த நாம், ஸ்ரீயா! அற்ப தூரத்தை தரித்திரங் காரணமாக மயங்கி அறிவு கெட்டு அப்பேறுகளைக் கைவிட்டு, இந்த இழிந்த சமயங்களில் வீழ்ந்து குலங்கெட்டோம்! குணங்கெட்டோம்! நலங் செட்டோம்! நற்சமயங் கெட்டோம்! என்று பச்சாத் தாபப் படுகின்றனர். இவர்களுள்ளே சிலர், தங்கள் முன்னைச் சமயங்களைச் சாரக்கூடு முயன்ற வழியும், வைதிக சமயிகள் சாதி கெட்டுச் சமயங்கெட்டு நீதிகெட்டு நிலைகுலைந்து பதிதரான நீங்கள் எங்களைடு சேரவாட்டோம் என்று ஒதுக்க, என் செய்வோம்! தெய்வமே! இதுவும் படக்கடவமோ! என்று கவலைக் கடலுள் மூழ்குகின்றார்.

பி ர தோ ஷ ம கீ

பழநி, சித்தாந்த சரபம், காசிவாசி, சிவபூர்
ராசான சிவாசாரியார் அவர்கள்.

முன்பு ஒரு காலத்தில் சிவபெருமானுடைய திருவடி யில் மிகுந்த அன்புடையவரான துருவாசு முனிவர் சிவ பெருமானை விகிப்படி மெய்யன்புடன் அர்ச்சித்த பூவொன்றை ஐராவதயானையின் மீதேறித் தமக்கெதிரே வந்த தேவேந்திரன் மீதுள்ள கருணையினால் அவனுக்குத் தர விருப்பி டீட்டினார். அதுகண்ட தேவேந்திரன் முனிவர் பெருமா ளுடைய பொறுமையையும், இறைவன் மேல் சாதகியநூல் நாய்மை (சிவரினமால்யம்) ஆன புஷ்பத்தின் மகிமையையும், தமது செல்வச் செருக்கினால் உணராத, யானை மீதுருந்த படியே அங்குசத்தால் அந்தப் பூவை வாங்கி யானையின் மதக கத்தின்மீது வைத்தான். யானை அந்தப் புட்பத்தைக் கீழே தள்ளிக் காலால் மிதித்தது. அதுகண்ட முனிவர் இந்திரனை நோக்கிக் கூறுவார், இந்திரா! உன் செல்வமெல்லாம் சிவ பெருமானால் அருளப்பட்டதென்பதனை ஒரு சிறிதும் உண ராது சிவபெருமானுடைய திருவடித்தாமரைகளில் அர்ச்சித்த சிவரின்மாலியமான மலரை நீ சாமானியமாக மதித்து யானை மீதுருந்தவண்ணமாகவே அங்குசத்தாலேற்று வாங்கி னாய். எளியதாக எண்ணி யானைப்பிடரியின்மீது வைத்தாய், அதுவும் கீழேதள்ளிக் காலால் மிதித்தது. அதுகண்டும் வருந்தாது செலகின்றாய், உனது பக்கத்திலுள்ள செல்வ மன்றோ உன்னை இவ்வாறு மதிப்பங்கச் செய்தது. ஆதலால் சாமதேனு, கற்பகதரு, சிந்தாமணி முதலிய உனது செல்வ மெல்லாம் உன்னை விட்டு நீங்கக் கடவது என்று சபித்தனர்.

அந்தச் சாபத்தால் அந்தகைய செல்வங்களெல்லாம் இந்திரனை விட்டு நீங்கித் திருப்பாற்கடலிற் சென்று ஒளித்தன. இங்ங்னம் இவைகள் நீங்கியதனால், இந்திரனும் அவனைச்சார்ந்த தேவர்களும் உயிரில்லாத உடம்பைப்போலவும், திருநீறு இல்லாத நெற்றிபைப்போலவும், திருநீரோயிலில்லாத உயிர் போலவும் தோற்றப் பொலிவிழந்து துன்புற்று வருந்தினார்கள். வளிமையும் இழந்தவரானார்கள். இவர்களுடைய வளியிழந்த நிலையுடைய இந்திரர்க்குத் துன்புற்று வருந்தினார்கள். அதுபோலத் தேவர்களுடைய போர்புரிய வந்தனர். அதுபோலக் களையுடைய போர்புரிய மாட்டாத தேவர்கள் புறங்காட்டி ஓடிச்சென்று பிரமதேவருடன் திருமாலையடைந்து நிகழ்ந்தது கூறினர். அதுகேட்ட திருமால் “பாற்கடலிலுள்ள அமிருதத்தைக் கடைந்தெடுத்து உண்டால் நீங்கள் பேரில் சாவாது வெற்றியடைந்து இன்புறுவீர்கள்” என்று கூறினார். அதுகேட்ட தேவர்கள், திருப்பாற்கடல் கடைதலாகிய அத்தனைப் பெருங்காரியத்துக்குத் துன்புறுவதாகத் தங்கள் பகைவர்களாகிய அதுபோலக் களையும் இனிய சொல்லினாலே மகிழ்வித்த அழைத்துக் கொண்டு சென்று, சிவபெருமான் ஸ்ரீராமர் இருக்கிறார் என்பதையும், அவரது நிர்மலியத்தை அவமதித்ததே இது துன்புற்று துன்புறுக்கும் காரணமென்பதையும் மறந்து, தங்களை நாயுடைய துன்புறுத்த விலக்கிக்கொள்ளவும், எவ்வளவு பெரிய இன்பத்தை வருவித்துக்கொள்ளவும் வேண்டிய வளிமை அத்தனைமாதங்கடிகழிய இந்நிபந்தனக் கருகிச் சிவபெருமான் திருமுன்பு சென்று வணங்கி அவருடைய அருக்கிரகத்தை வேண்டாமலும், அவரது அருமையைப் பெறவேண்டுமென ஏன் எண்ணமே ஒரு சிறிதும் இல்லாமலும், தாங்களே ஒப்பற்ற பெருந்தலைவர்களை என்று நினைந்துகொண்டு மந்தரமையை மத்தாகவும், வாக்கியென்ற பாம்பைக் கயி

முதலுங்கொண்டு திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தனர். அங்குளம் கடையும்போதுள்ள துன்பத்துக்கு ஆற்றாத வாகுகியென்ற பாம்பு கொடிய நஞ்சை உமிழ்ந்தது. அந்த நஞ்சு, கண்டவர் களையே கொல்லும் அத்துணை வேகமுடைய கொடியதாயிருத் தலால் அதுகண்ட தேவர்கள் பயந்து ஓடிச்சென்று திருக் கைலாச மலையை அடைந்து திருநந்திதேவரிடம் முறையிட்டனர். அதுகேட்ட திருநந்திதேவர் சிவபெருமான் சந்திதியிற் சென்று விண்ணப்பித்தனர் பெருமான் “அவர்களை அழைத்து வருக” என்று திருவாய் மலர்ந்தனர். அங்குளமே சென்ற தேவர்களும் அசுரர்களும் பெருமான் திருமுன்பு சென்று தமக்கடுத்த துன்பத்தை எடுத்து விண்ணப்பித்தார்களோடனர். பலநாள் தம்மை எண்ணாது செருங்குளத்தில் வாழ்ந்துவந்தும், ஒரோரகால் தங்கள் துன்பத்திக்கு அஞ்சித் தமமைவந்தடையின் அங்குளம் பலநாள் மறநக குற்றத்தைப் பொருட்படுகிறது, அப்போது தமமையி சரணமொழி அடைந்த ஒன்றையே கண்டு மகிழ்ந்து அவர்களுக்கு மழை போல இன்னருள் காக்கும் பெருமான், தேவாசுரர்களை நோக்கி “அந்நேரங்கள்” என்று கூறியருளி அவ்வாறு செருக்கறுத்த தமது அடியவர் கூட்டத்துள் ஒருவரும், நறு மலர்கள் கொய்து தமது திருவடியில் அர்ச்சிப்பவரும் அங்குளம் அர்ச்சனை செய்ததனால் நிர்மால்யமான அந்த கன் மலரின் அருமையை யுணர்ந்தவருமான கந்தாரை நோக்கி, சுந்தர! நீ சென்று அத்தகைய கொடிய விஷத்தை எடுத்து வருகி என்றருளினார். அவர் அங்குளமே சென்று திருக் கரத்தை நீட்டினார்; விஷம் வளியடங்கி ஒரு சிறிய நாவற் சனியளவாகத் திருக்கரத்தில் வந்தது. அதனைப் பெருமான் திருமுன்பு கொண்டுவந்தனர். இதை யாது செய்வோம் என்று பெருமான் தேவர்களைக் கேட்க, தேவர்கள் பெரு

மானே ! இது விஷமாய் இருந்தாலும் முதற்பாகம் தேவரீருக்கே உரியது; ஆதலால் தேவரீரே திருவமுது செய்தருளல் வேண்டுமென்று வேண்டினர். அதுகேட்ட கருணைவடிவாகிய சிவபெருமான் ஆன்மாக்களுடைய துன்பத்தை நீக்க இன்பத்தை அருள்பவர் தாமே என்பதனை நாமெல்லோரும் அறிந்துயும்வண்ணம் அந்த விஷத்தை யுண்டருளினர். அதனால், சிவபெருமான் நீலகண்டர் எனப் பெயர்பெற்றார்.

அப்போது எல்லா உயிர்க்கிடத்தும் உயிர்க்குயிராகிய தாம் உண்ட விஷம் எல்லாரையும் வருத்தாதிருத்ததற்பொருட்டுச் சிவபெருமான் மௌனமாக வீற்றிருந்தனர். அப்போது எல்லோரும் உணவருந்தாது சிவபெருமானைப் புகுத்தனர். அந்த நாளே ஏகாதசிபாம். அங்ஙனம் ஆலகால விஷத்தையே அமுதாகவுண்ட சிவபெருமான், தேவர்கள் செய்த சிவபூசைக் கிரங்கி அவர்களுக்கு அமுதத்தை வழங்கினர். மற்றைநாள் தேவர்கள் பங்கள் பூசையை முடித்துக்கொண்டு உணவருந்தினர்; அந்த நாளே துவாதசிபாம். அடுத்தநாள் சூர்யாஸ்தமனத்துக்குமுன் மூன்றேழ்க்கால் நாழிகைக்குள் தீரயோதசியோடு கூடிய நாளிலே, இதுவரை துன்பத்திலாழ்ந்து வருங்கிய எல்லாரும் இன்பம் அடைதற்பொருட்டு, உமாதேவியார் காண சிவபெருமான் கைபிலே டமருகமேந்தி ஒருசாமம் (ஏழரை நாழிகை) திருநிருத்தஞ் செய்தருளினர்; அந்தக் காலமே பிரதோஷகாலமெனச் சிவாகாமங்கள் கூறும்.

இங்ஙனம், எல்லா உயிர்களுக்கும் இன்பத்தைத் தருதற்கென்றே பெருமான் இன்பத் திருக்கூத்தியற்றும் ஒரு அரிய நன்னுளாதலின், இந்த நாளிலே திருக்கோயிலிலே சென்று விதிப்படி மெய்யன்புடன் வழிபடல் வேண்டும்.

பிரதோஷ விரதம்.

இந்தப் பிரதோஷம் மாதந்தோறும் இருமுறை சுக்கில பக்ஷம் (வளர்பிறை) கிருஷ்ணபக்ஷம் (தேய்ப்பிறை) களில் வருவது. பிரதோஷத்தன்று சனிக்கிழமைமட்டும் சேர்ந்து வருவது மிகவும் சிறப்பானநாட்களாகக் கருதப்படும். பிரதோஷ விரதம் நோற்க விரும்புலீவர் சித்திரை, வைகாசி, ஐப்பசி, கார்த்திகை மாதங்களில் ஏதேனும் ஒன்றில் வரும் சனிப்பிரதோஷ முதலாக அ ஈட்டித்துப் பபன் பெறுவார்களாக.

—சிவாகம வித்யா.

கட்டளைக் கலிப்பா.

—:—

தில்லை வாழுஞ்ச பாபதி பூசனை
 திருச்சிற் றம்பல தேசிகர் செங்கிடச்
 சொல்லை மாற்றிய சேகண்டி யோசையுந்
 துங்க மாகிய சங்க முழுக்கமும்
 வல்லை யார்க்குங்கைத் தாளமுங் கொத்தஞ்
 மலரியி னோசையுந் தேவாரப் பண்களு
 மெல்லை தீரளிவ் வண்டப் பரப்பெலா
 மேகி யப்புறம் போகி முடிங்குமே.

— சீனிப்புலவர்.

சிவமயம்.

ஆஸ்ய வழிபாட்டில் நாம் அநியவேண்டியவை.

நாமிற் பலர் 'ஆஸ்ய வழிபாடு வேண்டாம்' என்கிறனர். அதற்கு அவர் கூறும் காரணங்கள் பல. அக்காரணங்கள் எல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியவை அல்ல. குற்றம் செய்தல் மெய்மையே. குற்றம் செய்தலினின்றும் நம்மை நீக்கிக்கொள்ள முயலுதலே தகுதி. சிலர் கோயிலுக்குச் செல்கின்றனர். அங்கே மெல்லுதல் எதற்காக என்பதை அவர் சிந்திப்பதில்லை. சிந்திக்க வாய்ப்பு அளிப்பாராயின அவர் அவ்வாறு செய்யார். குளிக்கப்போய் எவரும் உடம்புமுழுதும் சேற்றைப் பூசிக்கொள்ள மாட்டார். நல்ல நீர் உள்ளதெனச் சுருதிக்குளத்திலிறங்குவார். அக்குளத்திலிருந்து வெளிக்குத் தெளிந்த நீர் போலக் காணப்படும். அதை நம்பிச் சிலர் துறை அறியாமல் இறங்குவார். சில சமயம் முழங்கால் வறையிட்டுப் போய் விடும். குழைச்செயி உள்ள இடமாகவும் அமையும். அது குளத்தின் மேற்குற்றமாக நம்முடைய குற்றம் எனபதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டோம். எனவே நாமிடத்தில் நமக்குள்ள மதிப்பு. பிறர் மேற்குற்றம் சுமத்தவே நாம் முற்படுவோம். நாம் நம்மை மதிப்பதுபோல் பிறரை மதிக்க மனம் பொறுப்பதில்லை. இந்த நிலை நமக்குவர நல்ல முயற்சி வேண்டும்.

ஒருவர் கும்பகோணத்திலிருந்து சென்னைக்குச் செல்ல விரும்புகிறார். விருப்பம் என்னவோ நல்லதுதான். பல பக்கங்களிலும் பிரிவுச்சாலைகள் அவர் நிற்குமிடம். ஏதோ ஒரு

சாலையில் செல்கிறார். செல்லுமுன் வழியறிந்த ஒருவரை அவர் சென்னைக்குச் செல்லும் சாலை எது? என்று கேட்டிலர். கேளாமல் சென்றார். வெகுதூரம் சென்றுகிட்டார். பின்பு அங்கே ஒருவரைக் கண்டார். ஐயா, இதுதான் சென்னைக்குச் செல்லும் வழியோ எனக்கேட்டார். இது அல்ல, வழிதப்பி வந்துவிட்டீரே என்றார் அவர். திரும்பிவந்து வேறுவழியிலே செல்லத் தொடங்கினார். இப்படிப் பல வழிகளிலும் சென்று சென்று தடுமாறினார். சென்னைக்குச் செல்லும் உண்மை வழி தவிர அவர் எல்லாச் சாலைகளிலும் நடந்து நடந்து இளைத்தார். திரைதப்பிவிட்டதே என்றார். ஆனால் தான் தப்பிச் சென்றதாக அவர் உணர்ந்திலர். ரின்பு சென்னைக்குச் செல்லும் வழியறிந்த ஒருவரைத் துணையாகக்கொண்டு சென்று தன் எண்ணம் நிறைவேறப் பெற்றார்.

இதனை ஸ்ரீ குமாருருபா சுவாமிகள் தம்முடைய திருவாரூர் நான்மணி பாடையிலே 'சென்னெறி பிழைத்தோன் திசை மயங்கிற்றென மொழிசுவது ஏய்யா' என அருளுகிறார்கள். இந்த உவமை நயம் கற்றோர் உள்வதது நின்று சிந்திக்கச் சிந்திக்கத் தேனாகும். கற்றோர் நினைவிலே நின்று நிலைக்கும் சில நயங்கள் மறந்தோர் அறியமாட்டார். இவர் அறியாது போவாராயின் அக் கற்பனை நயமில்லாது போய்விடுமா? கற்றோரால் அநபவிக்கப்படாமல் ஒழிபுமா? இல்லை, இல்லை.

இனி, நாம் இருக்கிறோம், கோயில் இருக்கிறது, வழி பாட்டு முறைகள் உள, அவ்வழிபாட்டு முறைகளைக் கூறும் தூல்கள் பல உள, அவற்றைக் கற்றோர் பலர் உளர். ஆனால், இவைகளைக் கையாண்டு பயன்படுத்திக்கொள்ள எல்லோரும் முற்படுவதில்லை, முயல்வதில்லை. கோயில் பயனில்லை, வழிபாட்டு முறை பயனில்லை, தூல்களாற் பயனில்லை, கற்

ரேரால் பயனில்லை என வாய் கூசாமல் பேசுவோம். இப்படி வம்பளக்கமட்டும் தான் மனித உடம்பு பெற்றேமா? இவ்வுடம்பைக் கொண்டு நல்லது செய்ய வேண்டாமா? 'திரு ஒழிய நன்மை செயல்' என்று ஓளவையார் கூறியதைச் சிந்திக்கிறோமா?

இனி, திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் கூறுகிறார்கள். 'நிலை பெறமாறு எண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீ வா' என்கிறார்கள். வந்த நெஞ்சை நோக்கி 'நிததனும் எம் பிரானுடைய கோயில் புரு' என அநுகிறார்கள். புகுகின்ற நெஞ்சமே! நீ 'காலம் பெறவே புரு' என்கிறார்கள். அதைத்தான் 'புலர் வதன் முன்' என்றார்கள். சென்றால் செய்ய வேண்டுவன யாவை? எனச் சிந்தித்துச் செய் என்று சொல்லுபவர்கள் போலக் கட்டளையிடுகிறார்கள். அலகடு, மெழுக்கடு, பூமலை புனைந்தேத்து, புகழ்ந்து பாடு என்று ஒவ்வொன்றாகப் படிப் படியாகச் செய்யவேண்டியவைகளைச் செய்யப் பணிக்கிறார்கள். தலையாரக்குப்பிடு, கூத்தும் ஆடு, சங்கரா சய போற்றி போற்றி எனச் சொல், அலைபுனல் சேர் செஞ்சடை எம் ஆதி! ஆறா! ஆறா! என்று பலகாலும் அலறுவாய், அதனால், பெரும்பயனைப் பெறுவாய் என்ற உபதேசிக்கிறார்கள்.

இதனால், கோயிலுக்குச் செல்லும் போது நெஞ்சை ஒருவழிப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். மனத்தை அலையவிட லாகாது இந்தப் பயிற்சிவரப் பலநாளும் கோயிலுக்குச் செல்லவேண்டும். பலகாலும் செல்ல வேண்டும். அப்பழக்கம் வழக்கமாகும். காலந்தோறும் செல்லல், காலம் பெறவே செல்லல் என்ற செயல்களை ஒழுங்காக அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். எதனைச் செய்தாலும் ஒரு ஒழுங்கு இருத்தல் வேண்டப்படும். நல்ல பயிற்சி இல்லாவிடில் ஒழுங்கு பெற இயலாது என அறிகிறோம். பல இடங்களிலும் அலைந்து திரிந்து வந்த நாம் கைகால்களைச் சததம் செய்து கொள்ள

வேண்டும். பல பேச்சுக்களை நல்லதும் தீயதுமாகிய சொற்களையெல்லாம் பேசிவருகிறோமே! தீய சொற்களைப் பேசியவாயை அலம்பவேண்டும். அதற்காகவே வாய் கொப்பளிக்கிறோம். ஆசமனம் பண்ணுகிறோம்.

பின்பு, திருநீற்றைப் பூசிக்கொண்டு கோயிலின் உள்ளே போதல் வேண்டும். போகும்போது கடவுளைச் சிந்தை செய்து கொண்டுதான் போதல் வேண்டும். உலாவுவதன் பொருட்டு நாம் கோயிலுள் செல்லவில்லை. பல தீயோர் சொல்லத்தகாத சொற்களைச் சொல்லிச் செல்வர். கோர்ட்டு வியவகாரம், ஸார் வியவகாரம், வம்பளப்புச் சண்டைகள் முதலிய எத்தனையோ செய்திகளை அங்கே நல்லவர்களாகிய பிரபுக்களும், உத்தியோகஸ்தர்களும், வியாபாரிகளும், எண்ணிறந்ததொழிலாளர்களும், முதலாளிகளும் பேசியே செல்வர். மூர்த்திகளைப் பார்த்துத் தரிசிப்பதில்லை. பலர் நமஸ்காரம் பண்ணுவது நல்லோருக்கு நகை விளைக்கும். இடப தேவருக்குப் பின்புறத்திலே தான் நமஸ்காரம் பண்ணவேண்டும். இடபதேவருக்கு முன்பு ஒருக்காலும் நமஸ்காரம் பண்ணலாகாது. பண்ண விதியுமில்லை. அறிவில்லாமல் சிலர் செய்து வருவார்களானால் அது விதியாகுமா? இதுபால அறிவில்லாமல் பலர் செய்யத்தகாத பல செயல்களைக் கோயில் வழிபாட்டில் செய்து வருகின்றனர். அவைகளெல்லாம் விதியா? தலைவிதி என்றேதான் கொள்ளவேண்டும்.

இனி, சிவலிங்கப் பெருமா லுக்கும் இடபதேவருக்கும் குறுக்கே செல்லலாகாது. அந்தத் பண்டபத்திலே உள்ள இடபதேவரையே குறித்தது இது. ஏனைய ஆவரணங்களில் உள்ள இடபதேவரை யன்று. மற்றொரு அறிவில்லாத செயல் நம்மனோரால் மிகுதியாகச் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அச்செயல் இன்னதென அறிய விரும்பும் அன்பர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டவேண்டியதேயாம். சண்டேசுவர நாயனார் சந்நிதியில் துணியைக் கிழித்துப் போடுதல், துணியிலிருந்து துலை எடுத்தெடுத்துப் போடுதல் ஆகிய பெருங்குற்றம் யாவரானும் நன்றாகத் தடுக்கப்படவேண்டியதே,

[இன்னும் வரும்.]

பாப்பா நீதிப் பாட்டு.

- 1 செல்வக் குழந்தையான பாப்பா—நீ
நல்ல குழந்தையாவாய் பாப்பா.
- 2 காலையில் எழுந்திரு பாப்பா—நீ
கடவுளை வணங்கிடுவாய் பாப்பா.
- 3 ஒடி விளையாடு பாப்பா—நானும்
ஒய்ந்திருக்க லாகாதே பாப்பா.
- 4 காலேக் கடன்முடி பாப்பா—நன்றாய்க்
காலே யலம்பிடுவாய் பாப்பா.
- 5 பல்லை விளக்கிடுவாய் பாப்பா—பின்பு
பழையது சாப்பிடுவாய் பாப்பா.
- 6 சிவசிவ என்றுசொல் பாப்பா—நீற்றைச்
சிந்தாமல் பூசிக்கொள் பாப்பா.
- 7 பிள்ளையாரைக் கும்பிடுவாய் பாப்பா—வெள்ளத்
துன்பங்கள் விலகிடுமே பாப்பா.
- 8 திருமாதைக் கும்பிடுவாய் பாப்பா—செல்வந்
தருவாளவள் மிகுதியாகப் பாப்பா.
- 9 கலைமகளை வணங்கிடுவாய் பாப்பா—நல்ல
கல்விகள் நிறைந்திடுமே பாப்பா.
- 10 குருபாதம் தொழுதிடுவாய் பாப்பா—எல்லாத்
திருவும் பெருகிடுமே பாப்பா.

- 11 பெரியோரை வணங்குவாய் பாப்பா—தரையில் பெருகுமே ஆயுள்மிகப் பாப்பா.
- 12 பள்ளிக்குச் செல்லுவாய் பாப்பா—வழியில் துள்ளித் திரியாதே பாப்பா.
- 13 படிப்பிலே கவனத்தை பாப்பா—பத்திப் பாட்டுகள் கற்றுக்கொள் பாப்பா.
- 14 சித்திரம் எழுதக்கல் பாப்பா—பொல்லக் குத்திரம் வேண்டாமே பாப்பா.
- 15 முத்தைப்போல் பத்தியாய்ப் பாப்பா—மனம் வைத்துநீ எழுதுவாய் பாப்பா.
- 16 சரித்திரம் கணக்குகள் பாப்பா—புதிதான சாஸ்திரம் கற்றுக்கொள் பாப்பா.
- 17 கதைசொல்லத் தெரிந்துகொள் பாப்பா—விதை வைக்கவுங் கற்றுக்கொள் பாப்பா.
- 18 குளித்து முழுசுவாய் பாப்பா—நாய ஆடைகள் கட்டிக்கொள் பாப்பா.
- 19 சுத்தந்தான் சோறிடுங் பாப்பா—மெத்தச் சோம்பலாய்த் திரியாதே பாப்பா.
- 20 தலைவாரிப் பூச்சுடு பாப்பா—நல்ல கலையெல்லாம் கற்கவேண்டும் பாப்பா.
- 21 பகலிலே நூங்காதே பாப்பா—நன்றாய் இரளினில் நூங்குவாய் பாப்பா.
- 22 பொய்சொல்லப் பழகாதே பாப்பா—தினம் மெய்சொல்லப் பழகுவாய் பாப்பா.

- 23 கோலங்கள் போடுவாய் பாப்பா—என்றும்
சிலங்கள் தப்பாதே பாப்பா.
- 24 தந்தைசொல் மந்திரம் பாப்பா—பெற்ற
தாயின்சொல் வாசகம் பாப்பா.
- 25 நல்லோரை நாடுவாய் பாப்பா—கெட்ட
பொல்லாரைச் சேராதே பாப்பா.
- 26 ஏழைக்குச் சோறிடு பாப்பா—பொல்லாக்
கோழைத் தனம் ஆமோ பாப்பா.
- 27 தாய்மொழி தமிழ்மொழி பாப்பா—நல்ல
தவமொழி தமிழ்மொழி பாப்பா.
- 28 பூச்சிகள் பிடியாதே பாப்பா—நீ
பூனையை அடியாதே பாப்பா.
- 29 கொள்ளி கொஞுத்தாதே பாப்பா—ஊண்
கோளினை மூட்டாதே பாப்பா.
- 30 சாலையில் ஓடாதே பாப்பா—பாட
சாலைக் கொரியாதே பாப்பா.
- 31 ஊஞ்சலில் ஆடுவாய் பாப்பா—நாளும்
வாஞ்சையாய்ப் பாடுவாய் பாப்பா.
- 32 கோப்பாய்ப் பேசாதே பாப்பா—பொல்லா
பாவங்கள் சேர்ந்திடும் பாப்பா.
- 33 செந்தமிழ் சிவமொழி பாப்பா—தெய்வச்
செந்தமிழ் போற்றிக்கல் பாப்பா.
- 34 செந்தமிழ் தேன்மொழி பாப்பா—இன்பச்
செந்தமிழ் பான்மொழி பாப்பா.

(தொடரும்)

சிலஞானக் களஞ்சிய வெளியீடு.

உ

சிவமயம்.

முத்தி பஞ்சாக்கர மாலை

ஸ்ரீநமச்சிவாயமுர்த்தி தாராட்டு

திருவாவடுதுறைத் தேசிக சோபனம்

விரோதி — சித்திரை

1949

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேவாரம்

கங்கை வார்சடை யாய்கண நாதா
கால காலனை காமனுக் கனலே
பொங்கு மாகடல் விடமிடற் றானே
பூத நாதனை புண்ணிய புனிதா
செங்கண் மால்விடை யாய்தெளி தேனே
தீர்த்த னேதிரு வாவடு துறைபு
ளங்க னாவெனை யஞ்சலென் றருளா
யாரெ னக்குற வமரர்க ளேழே.

திருவாசகம்

வேண்டத் தக்க தறிவோய்
வேண்ட முழுதுந் தருவோய்
வேண்டும் ஆயன்மாற் கரியோய்
வேண்டி யெண்ணைப் பணிகொண்டாய்
வேண்டி நியா தருந்செய்தாய்
யானு மதுவே வேண்டினல்லால்
வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில்
அதுவு முன்றன் விருப்பன்றே.

சுவமயம்.

முத்தி பஞ்சாக்கர மாலை

—0—

கட்டளைக் கலித்துறை.

- 1 திருவேயென் செல்வச் சிறப்பே சிவானந்தத் தெள்ளமு
வருவே யருவமு மூருடன் பேருமொன் றும்புணரா த
வருவே தெளிந்த வறிவேமெய் யன்பர்க் கருளுந்தெய்வத்
தருவேதென் கோமுத்தி முத்திபஞ் சாக்கர சற்குருவே.
- 2 சுந்தர மாலயன் வாழ்வுமைந் தாரிற் சுவர்க்கவைப்பு
மிந்திர ஞாலங் கனுவெனக் கண்டு னிணையடிக்கே
யந்தமில் காதலும் ஞாராத வின்பத் தமர்ந்திருக்கத்
தந்தருள் கோமுத்தி முத்திபஞ் சாக்கர சற்குருவே.
- 3 பண்டறி யாமை பிடித்துவிட் டேனை விடாதுபற்றிக்
கொண்டு குணவழி விட்டுத் திருத்தியென் கோதகற்றிப்
புண்டரி கப்பதந் தந்தாய்க்கென் னெல்லாரு போகமுண்டோ
தண்டமிழ்க் கோமுத்தி முத்திபஞ் சாக்கர சற்குருவே.
- 4 மாயா படலங் கிழித்தருள் ஞானம் விளங்கவைத்துன்
நேயானந் தத்தி லமித்திடு வாய்ந்தித் தமுத்தகத்தத்
தூயா சராசர பேதங்கள் பாவையுந் தோற்றுவிக்குந்
தாயான கோமுத்தி முத்திபஞ் சாக்கர சற்குருவே.
- 5 அரணங்கண் மூன்று மெரித்தாய சரண மதினுமன்பர்
மரணம் படாதருள் வைத்தாய் சரணம் உலியவந்தக்
கரணநக ளான்மெலிந் தெய்த்தேன் சரணநின் பொற்கழலே
சரணந்தென் கோமுத்தி முத்திபஞ் சாக்கர சற்குருவே.

ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேசிகன் திருவடி வாழ்க.

ஸ்ரீ சிவஞான யோகிகள் திருவடி வாழ்க.

—:—

சிவமயம்,
திருச்சிற்றம்பலம்.

நமச்சிவாய மூர்த்தி தாராட்டு.

- 1 நற்றுறைசைத் தேசிகனை ஞானத்தா ராட்டக்
கற்றவர்க்கு ஞானமருள் கற்பகத்தைக் கைதொழுவாம்.
- 2 அகலமாய் நின்றோ னருளே வடிவாகிச்
சகலர்மல நீக்கவிங்குத் தான்வேண்டி வந்தாரோ.
- 3 என்று மருள்கரக்கு மெம்மாசி லாமணிவாடி,
தென்துறைசை மேவிச் சிறந்தே யிருந்தாரோ.
- 4 பொய்கண் டகன்றுசுவ போதக் கடலழுந்தி
மெய்கண்ட சந்ததியை மேவி விளக்கினரோ,
- 5 சித்தர் சிவப்பிர காசர் திருவருளான்
முத்தி நெறியளித்த மூலப் பரம்பொருளோ.
- 6 உன்னும் பொழுதடியா நுள்ள மலமகல
நன்னமச்சி வாயமென நாமந் தரித்தாரோ.
- 7 பதிரும் பசுவும்பொய்ப் பாசமுநீ காணென்று
விதியா லெனக்களிகக வேண்டியிங்கு வந்தாரோ.
- 8 ஆறிவா டசஞ்சலமா யானந்த மாயெங்கும்
செறிவாகி நிற்போநா மென்றுதெளி வித்தாரோ.
- 9 உற்றபொரு ளெல்லா முணருமரு ஞற்றிடினுஞ்
சிற்றறிவ னென்றே திருவாய மலர்ந்தாரோ.
- 10 செம்மைவிழி பாணுவினைச் சேரா தறியாப்போ
னம்மைவிட்டு நீயறியா யென்றுரைத்த நாயகரோ.
- 11 ஒன்று முணரா வகையுயிரி லொன்றுமிக
வென்று மயக்குவது மூலமல மென்றாரோ.
- 12 சுத்த மசுத்தமெனு மாயைத் திதாடர்வகல
நித்த வறிவளித்த நித்தபரி பூரணமோ.

- 13 நல்வினையுந் தீவினையு நாடோறு மேயகன்று
நில்லா யெனக்கருணை நேய டளித்தாரோ.
- 14 அமையும் பருவமறிந் தாணவநதின் நோளடக்கிச்
சமயமிது வென்றுசிவ சததி பதித்தாரோ.
- 15 நேரா யிருவினையு நேராக நேர்ந்தவழி
யாரா வழுதா யளவிறந்து நின்றாரோ
- 16 வாரா யெனவழைத்து வண்கை முடி மீதுவைத்துத்
நேரா வினைதீர்த்த தேசிக சிகாமணியோ.
- 17 கேட்டன் முதன்முறைபாக் கிட்டியபின் னுனந்த
விட்டி லெனையிருத்த வேண்டியிங்கு வந்தாரோ.
- 18 நீங்காத கேவலமு நீண்ட சகலமுமே
நீங்கா மெனவகற்றுந் தேசிக சிகாமணியோ.
- 19 பாச வறியும் பாவறியு நீக்கியரு
ணைச வறிவளித்த நித்தபரி ஸ்ரணமோ.
- 20 சுத்த வவத்தைதலிற் சுட்டற வே நிறகின்மிகத்
திக்கித் தழுதூறுந் தேசிக சிகாமணியோ.
- 21 அத்துவா சுத்திபண்ணி யாரா வினையகற்பி
யொத்தபிரா ரத்தமுனக் கிலையெனற வொண்பொருளோ
- 22 முப்பொருளு நித்திய மீ யாரிருக்க முப்பாச
மெப்படியும் யான்சேரா வண்ண மிசைத்தாரோ.
- 23 தீயமல மொன்றகலச் சேர்ந்தவிரு பாசத்தை
மேயவரு ளாக்கியென மெயி யிருந்தாரோ.
- 24 அத்துவித வானந்த வெள்ளத் திடையழுந்திச்
சித்தமலந் தீர்த்தவருட் தேசிக சிகாமணியோ.
- 25 ஆவிரா மென்றருளி யன்பாற் றனைநாளும்
பாவியா தென்றன் பதைப்பை யகற்றினரோ.
- 26 தூய வருளை தொகுமுதலென் றேயிருந்த
வாயேன் ஞையத்தி னாட்டு டருமபொருளோ.
- 27 ஞானமு ஞேயமு ஞாதுருவு மற்றுவிடிற்
றேனா மெனவினிகுந் தேசிக சிகாமணியோ.

- 28 ஒன்றோ விரண்டோ வெனத்தெரியா முத்திரெறி
தென்றுறைசை வந்துதந்த தேசிக சிகாமணியோ.
- 29 ஒப்பரிய முத்தியினு மோவா கருமமென்கை
திப்பியமா மென்றருள்செய் தேசிக சிகாமணியோ.
- 30 எண்ணரிய முத்தியினுஞ் சிற்றறிவே யென்றுமிகத்
திண்ணம வரவுரைத்த தேசிக சிகாமணியோ.
- 31 பாடாண வாதிமுசற் பற்பலவர் முத்தியினைக்
கூடா தெனவுரைத்துக் குற்ற மகற்றினரோ.
- 32 கூடாத முத்திரெறி கூட்டுவித்தே நீயொன்றுந்
தேடா திருவென்ற தேசிக சிகாமணியோ.
- 33 ஆசாறு பந்தமெல்லா மாகா கெனததூததிப்
பேசா வநுபவத்தைப் பேசி யளித்தாரோ.
- 34 எந்தையே லப்பகுநு வெப்பொழுது மிப்படியிற்
சிந்தைசெய்து போற்றிச் சிறந்தே யிநந்தாரோ.
- 35 வடகலைபுட் கென்கலைபு மற் றும் பலகலைபும்
திடமுடனை நாயேற்குச் செப்பி யளிகதாரோ.
- 36 பவசோடி மாற்றியநுட் பண்பினரே யாயிநந்த
நவகோடி சுககரொடு நண்ணி மகிழ்ந்தாரோ.
- 37 திருவா வடுகறைபிற் சேர்ந்தவர்க்கு மெயஞஞானம்
தருவோ மெனக்கருபை தாங்கி யிருந்தாரோ.
- 38 வேலைப சந்தருண மெய்யடியை யெனசொத்திரு
சாலப பதிதீக்தன சந்தக்ககாட் கொண்டாரோ.
- 39 தானேவந் தானந்த வாழவுதந்த தற்பரற்கு
யானோர்கைம மாறவிரகு மெண்ண முடையேனோ
- 40 எல்லையிலா வின் மெமக்குக தாககருதித்
தில்லைப் பொதுவிற் திருநடனஞ் செய்தாரோ.
- 41 வாழ்க குருமச்சி வாயன மலாடிசன்
வாழ்கவே லப்பகுநு வாழ்க வடியாரோ.

திருச்சிறதம்பலம்.

ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேசிகன் திருவடி வாழ்க.
ஸ்ரீ சிவஞான யோகிகள் திருவடி வாழ்க.

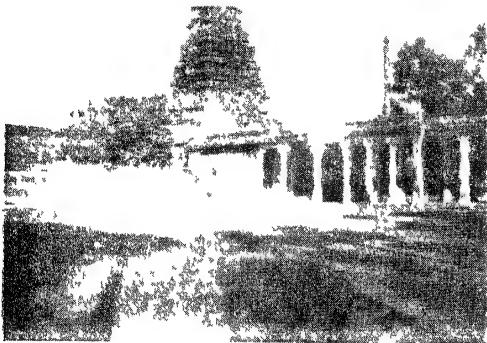
திருவாவடுதுறைத் தேசிக ரோபனம்.

- 1 மருவஞ சிவகாம சவுந்தரி—யிருசுண குளிர கிடை தாடிந
திருவமபலஞான நடேசாகஞ்ச ரோபனம் சப ரோபனமே.
- 2 அணியாவடு துறையமாமாசிலா—
மணியாரிடமவா மொப்பிலாமுலை
யிணையிலுள கொண்டதியா நீகசாகுர (சோப)
- 3 வேதப பொருளுரை வெங்குரு லேவநாகுதா—
தீதிலாததிரு நாயுச்சரசாககுங்
கோதிலவன றெண்டர் வாநுர தேசாகுரு (சோப)
- 4 பததரும பலா போற்றிநின் லேவநகிய—
வததனாடு நண்ணினை வாரநதிநி
சுததாராவ கோடிகடாளசட்டுச (சோப)
- 5 குருநகி குநசுனற குமாரகும—
மருவும பெயா சத்தியஞானி சரம
பொருளில பரஞ்சோதி முலிவா குட (சோப)
- 6 வையமோங்க மறைநெறி நீடுச—
சைவமலகத தருமவெணை வாமநம்
நெய்வமெயசண்ட தேசிகாராககுர (சோப)
- 7 அநதணமாதகி முலைமணங் கமழ—
கொநதுலாம பொழிற் கோமுததி மேவிய
வெநதையா ரருணநதி தேசிகாச்சுர (சோப)
- 8 மூடுமல யோக மொழிந்திடத—
தேடுஞ்சிவ ஞானநதெளிததருள
நாடுமறைஞான சம்பநதர்க்குச் (சோப)

- 9 மின்னா மயலுட் படுமெனைமலந்—
தன்னாகுநர் சோதி யுமாபதி
யென்னும்பர வெங்குரு நாதர்க்குச் (சோப)
- 10 வெருளும்பவ வேலையி லாழ்ந்திடு—
தெருளிலேனைத் தேடியளித்தருள்
மருளி லருணமச்சி வாயநுக்குச் (சோப)
- 11 மாசுற்ற வல்வினைப் பகை மாய்ந்திட—
நேசிப்பவர் தீதியிற் போற்றிடுந்
தேசுற்ற சித்தர் சிவப்பிரகாசர்க்குச் (சோப)
- 12 கருவாதை தவிர்த்த காருண்ணிய—
மருவாதனை மும்மல மாயததவத்
கிருவாவடுதுறைசேர் நமர்சி வாயர்க்குச் (சோப)
- 13 கோடி நரியர் பேரொளியா மன்று—
ளாடினாருளாவடு தண்டுறை
நீநடிவாழ மறைஞான தேசிகர்க்குச் (சோப)
- 14 கன்னிகாமிரு கரைமருவிய
பொன்னித தென்கரை யாவடுதண்டுறை
அன்னதானஞ் செயம்பலவாணர்க்குச் (சோப)
- 15 வண்டார்பொழின் மல்கிய துறைநசயிற்
மண்டாமரைத தாளளித் தென்னையாட்
கொண்டகுரு ருத்திர கோடிக்குச் (சோப)
- 16 சாவிர் யின்றென் கரைமருவிய—
நீவிரியும பொழிலாவடு தண்டுறை
மேவிய வேலப்ப தேசிகர்க்குச் (சோப)
- 17 நாடப்பெற நற்றுறைசைப் பதி—
கூடுமிருகு மாமசாமிததிரு
தேடும பெயர்த தேசிகராசர்க்குச் (சோப)
- 18 ஆசிலாத்துறை ரைப்பதியிலை—
நேசமாயன்று நீசர்க் களிதகிட்ட
பாசிலாமணித் தேசிகராசர்க்குச் (சோப)

- 19 அங்கமாறு மருமறை நான்குணர்—
சங்கமங்கள் தழைத்திடு கோழுத்தி
எங்கள் சற்குரு விராமலிங் கேசர்க்குச் (சோப)
- 20 திருமால் பிரமன்முதற் றேவர்கட்—
கரிதா யடியார்க்குள கோகழி
யிருவேலப்ப தேசிக ராசர்க்குச் (சோப)
- 21 நீர்பாய்சடி லம்மதி யொருவிய—
சார்வாந் துறைசைப் பதிகேர்குரு
சீரார் திருசசிறமம் பலவர்க்குச் (சோப)
- 22 திருவாவடு தண்டுறை மேவிய—
வருளேயுரு வாகிய சுந்தர
குருதேசிக ரம்பலவாணர்க்குச் (சோப)
- 23 பூமேலுறை வோன்புவி மாமகள்—
கோமான்பணி கோழுத்தி மாநகர்
சீமாந்கப்பிர மணியதே சிகருக்குச் (சோப)
- 24 முததரு நவகோடி யழகிய—
சித்தருந் திகழ்தென னாவடுதுறை
யத்தனம்பல வாண தேசிகருக்குச் (சோப)
- 25 வந்தாண் டென்வினை மாற்றி மலர்ப்பதந்
தந்தாவடு தண்டுறை மேவிய
வெந்தாய் சுப்பிரமணிய தேசிகருக்குச் (சோப)
- 26 அருளேவடி வாமர சோனகிய—
திருவாவடுதுறைசையுள் வாழ்ந்தருள்
குருதேசிக ரம்பலவாணர்க்குச் (சோப)
- 27 தேமாம பொழில் சூழ்துறைசைப்பதி—
நாமாண் கலைவாயமை நலங்கீழ
கோமான் சுப்பிரமணிய தேசிகருக்குச் (சோப)
- 28 செந்நெ லங்கழனிப் பழைத்ததத—
தன்னம் வெண்குரு கார்துறைசைப்பதி
மன்னவன் சுப்பிரமணிய தேசிகருக்குச் (சோப)
- திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ மெய்கண்ட சேசிகன றிருவடி வாழ்க.
ஸ்ரீ சிவஞான யோகிகள திருவடி வாழ்க.

திருவாவடுதலைக் கோயில்

சிவஞானக் களஞ்சிய வேளியீடு.

உ

சிவமயம்.

முத்தி பஞ்சாக்கரமாலை (பதவுரை)

ஸ்ரீபஞ்சாக்கர தேசிகர்மாலை (பதவுரை)

விரோதி — சித்திரை

1949

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுயிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான போதநெறி

காட்டும் வெண்ணை

பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர் மெய்ஞ்ஞான

பாநு வாகிக்

சுயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ் குருநமச்சி

வாய தேவன்

சுயிலாதி மரபுடையோன் றிருமரபு நீடுழி

தழைக மாதோ.”

—ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள்.

முத்தி பஞ்சாக்கர மாலை.

கட்டளைக் கலித்துறை.

திருவேயென் செல்வச் சிறப்பே சிவானந்தத் தெள்ளமுத
அருவே யருவமு மருடன் பேருமொன் அம்புணரா
வருவே தெளிந்த வறிவேமெய் யன்பர்க் கருளுந்தெய்வத்
தருவேதென் கோமுத்தி முத்திபஞ் சாக்கர சற்குருவே.

இதன் பொருள்:—என் திருவே - எனது ஐசுவரியமா
யிருப்பவரே, என் செல்வச் சிறப்பே - எனது ஐசுவரியத்தின்
பயனாகிய சிறப்பாயிருப்பவரே, சிவானந்தத் தெள்ளமுத
உருவே-சிவானந்தமாகிய தெளிந்த அமிர்தவடிவாயிருப்பவரே
உருவமும்-தமக்கென ஓர் வடிவமும், உருடன பேரும்-தமக்
கென ஒருரும் பெயரும், ஒன்றும் புணரா அருவே - சிறிதும்
இல்லாத துண்ணியரே, தெளிந்த அறிவே-ஐயமும் மருட்கை
யும் நீங்கிய சுத்தஞான மூர்த்தியே, மெய் அன்பர்க்கு அரு
ளும் - உண்மையான திருத்தொண்டர்களுக்கு வேண்டுவன
வற்றை அருக்கிரகஞ் செய்யும், தெய்வத் தருவே-தெய்வத்
தன்மை பொருந்திய கற்பக விருஷமாயிருப்பவரே, தென்-
அழகிய, கோமுத்தி-திருவாவடுதலையில எழுந்தருளியிருக்
கும், முத்தி பஞ்சாக்கர சற்குருவே-உயிர்களுக்கு முததியைக்
கொடுத்தருளும் நமச்சிவாய பரமாசாரியமூர்த்தியே எனப்
பாடும்.

அருவப் பொருள்போற் புலப்படாத இயல்புபற்றி
அருவே என்றார். (1)

சந்தர மாலயன் வாழ்வுமைந் தாரிற் சுவர்க்கவைப்பு
பிரந்திர ஞாலங் கனுவெனக் கண்டு னிணையடிக்கே
யந்தபில் காதலுற் றுராத வின்பத தமர்ந்தி நுக்கத்
தந்தருள் கோமுததி முத்திபஞ் சாக்கர சந்தருவே.

இதன் பொருள்—சந்தர மால் அயன் வாழ்வும்-அழகிய
சிஷ் றுவின பதவியும் பிரமதேவரின் பதவியும், ஐந்தாபிற
சுவர்க்க வைப்பும்-பூந்து கற்பக விநாயகங்களை யுடைய தேவ
ரீலாக பதவியும், இந்திர ஞாலம் கனா எனக் கண்டு - இவ்விர
சாலமும் கனவுபோல நிலையிலலாதன என்று தெளிந்து, உன்
இணை அடிக்கே-தேவரிடது இரண்டு திருவடிகளில், அந்தம்
இல் காதல உற்று-முடிவு இல்லாத ஆசை பொருந்தி, அபாத
இன்பகது அமர்ந்திருக்க-நிரந்தர ஆனந்தத்தை அனுபவித்
திருக்க, தந்தருள்-மருபை செய்க நனவாயாக, கோமுததி -
திருவாவடுதலையில் எழுந்தருளியிருக்கும், முத்தி பஞ்சாக்
கர சந்தருவே—உயிர்நனாக் கு முத்தியைக் கொடுத்தருளும்
மமசிவாய பரமசாரியமூர்தியே என்பதாம்.

தாரு என்பது குற்றியலுச்சரமேயால் முடிந்தது. 'இந்திர
சாலம் தோன்முமபொழுதே இல்லையா' வேறாவனவற்றிற்
கும், கனாக்காட்சி கடைபிடிநின்றி னிடையே அழிவனவற்
றிற்கும் உவமையாயின' என்பது சிவஞான சித்தியார் ப். 3.
சிவஞான சுவாமிகள் உரை.

பண்டறி யாமை பிடித்துவிட் டேனை விடாதுபற்றிக்
கொண்டு குணவழி விட்டுத் திருத்தியென் கோதகற்றிப்
ண்டரி கப்பதந் தந்தாய்க்கென் னாலொரு போகமுண்டோ
தண்டமிழ்க் கோமுத்தி முத்திபஞ் சாக்கர சந்தருவே.

இதன் பொருள்:—பண்டு - அநாதியே, அறியாமை
பிடித்து-ஆணவமலத்தில் அகப்பட்டு, விட்டேனை-தேவரீரை

தற்குவிட்ட அடியேனை, விடாது பற்றிக்கொண்டு - தேவரீர் விடாமற் பிடித்துக்கொண்டு, குணவழி விட்டு - அடியேனது குணஞ்ஞென்ற வழியெல்லாம் செல்லுப்படி என்னைவிட்டு, கிருத்தி-என்னைச் செம்மைப்படுத்தி, என் கோடு அகற்றி - எனது குற்றங்களை நீக்கி, புண்டரிதப்பகம் நக்காய்க்கு - காபரை மலர்வேன்றா திருவடிசேனை, தங்க தேவரீர் நஞ்சு, என்னை ஒரு போகமண்டோ-அடியோறல் கிடைக்கும் அபயமும் உண்டோ (இல்லை). தண்டமிழ்த் கோழித்தி-குறியிற் கதமிழ் வளநம் திருவாவடுதலில் எழந்த நூலிழி நஞ்சும், முகத்தி பஞ்சாககர சற்குருவை-உயிர்களாககுது நகுவயக மொழித் தருளும் நமச்சிவாய பரமசாரிய பரந்தகிரியை எனையநாம.

அறியாமை பிடித்து எனக்காவிட்டால் நமண்பா உப சரிததார். இச்செய்யுட் பொருள் 'ம்காலகல்லாடைவா' மண ராதே' என்னும் இருபாவிருபுது பதற்கு தெளிவாய்நடு 'என் னொரு போகமண்டோ' என்றது 'யாது நீ' பெற்றுநீதான் தென்பால்' என நாம திருவாசகச் சிறுபதிர எழுந்தது (3)

மாயா படலம் மெழிக்கநன் னுனை விளங்கவைத்து
னையானந்தத்தி லமிழ் துதி பாயங்கத நாககந்தத்த
மாயா சராசர சீர்தகங்கள் பானையுந் சீர்தமசிக் துந்
தாயாது கோழித்தி முகத்திபஞ் சாக்ரை சுகுருவை.

இதன் பொருள்:-மாயா படலம் கிழித்து எனது நுனைக் கண்ணை (மறைத்திருந்) மாயை என்னும் படலத்தை உரிதது, அருளஞானம் விளங்கவைத்து-தேவரீர் திருவடி ஞானத்தை விளங்கும்படி செய்து, உன் கோடு அனந்தத்தில் அமிழ்த்ததிடுவாய்-தேவரீரது சிவானந்த சாகரத்தில் அடியேனை அழுகுகின்றீராக, நிதத முத்த சூத்தத் தாயா - என்னும் உள்ளவரையும் அகாதமல மகிதராயும் மிக்க பரிசுத்தராயும்

விளங்குகின்றவரே, சராசர பேதங்கள் யாவையும் தோற்று விக்கும் - இயங்கியற்பொருள் நிலையியற் பொருள் வகைகள் எல்லாவற்றையும் படைத்தருளும், தாயான - மாதாவாகிய, கோமுத்தி-திருவாவடுதூறையில் எழுந்தருளியிருக்கும், முத்தி பஞ்சாக்கர சற்குருவே-உயிர்களுக்கு முத்தியைக் கொடுத்தருளும் நமச்சிவாய பரமாசாரிய மூர்த்தியே என்பதாம். (4)

அரணங்கண் மூன்று மெரித்தாய் சரண மதினுமன்பர் மரணம் படாதருள் வைத்தாய் சரணம் வலியவந்தக் கரணங்க ளான்மெலிந் தெய்த்தேன் சரணநின் பொற்கழலே சரணந்தென் கோமுத்தி முத்திபஞ் சாக்கர சற்குருவே.

இதன் பொருள்:—அரணங்கள் மூன்றும் எரித்தாய் - அசுரரது மும்மதில்களையும் எரித்து அழித்தவரே, சரணம் - அடியேன் தேவரீரது அடைக்கலம், அதினும் - அவ்வாறு அழிப்பதினும், அன்பர் - அங்கிருந்த சுதனமன், சுசீலன், சுபுத்தி என்னும் மூன்று சிவனடியார்களும், மரணம் படாது-இறந்தொழியாது, அருள் வைத்தாய்-அருள் புரிந்தவரே, சரணம்-அடியேன் தேவரீரது அடைக்கலம், வலிய - வன்மை பொருந்திய, அந்தக் கரணங்களால் மெலிந்து எய்த்தேன் - சித்தம் மனம் அசங்காரம் புத்தி என்னும் இவற்றால் மிகவும் இளைத்துவிட்டேன், சரணம்-அடியேன் தேவரீரது அடைக்கலம், நின் பொற்கழலே சரணம்-அடியேனுக்குத் தேவரீரது பொன்போன்ற திருவடிகளே அடைக்கலம், தென்-அழகிய, கோமுத்தி-திருவாவடுதூறையிலெழுந்தருளியிருக்கும், முத்தி பஞ்சாக்கர சற்குருவே - உயிர்களுக்கு முத்தியைக் கொடுத்தருளும் நமச்சிவாய பரமாசாரிய மூர்த்தியே என்பதாம்.

‘அதினும் அன்பர், மரணம் படாதருள் வைத்த’ வரலாறு காஞ்சிப்புராணத்து முப்புராரி கோட்டப் படலத்தால் நன்கு அறியப்படும்.

மெய்கண்ட தேசிகன்றிருவடி வாழ்க!
சிவஞான யோகிகள் திருவடி வாழ்க!

உ
சிவமயம்.

ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் அருள்செய்த ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிகர் மாலை.

கட்டளைக் கலித்துறை.

அறிவே யருட் செல்வ மேநினை வேயர நிசயடியா
ருறவேயென் னா நயி ரோமணி லேயு ந கா நெஞ்சிற்
பிறிவே துரியங் கடந்த சிவானந்தப் பேரமுதச்
செறிவே கருணைப் பிழம்பேபரு சாக்கர தேசிகனே.

இதன் பொருள் — அறிவே - ஞானசொழபமா யி ருப்ப
வரே, அருட்செல்வமே - கிருவருளாகிய ஐசுவரிய வடிவா
யிருப்பவரே, நிறைவே-சர்வ பரிபூரணமாயி நு ளாவரே, அரசே
-தலைவரே, அடியார் உறவே திருநெ றாண்டா ளருக்குச் சந்த
மாய் இருப்பவரே, என ஆருயிரே என் னுடைய அருமையான
உயிராயிருப்பவரே, மணியே - இரத்தினம் போன்ற பிரகாச
ரூபரே, உருகாத நெஞ்சிற் பிறிவே-கசியாத மனத்தினின்றும்
நீங்கியிருப்பவரே, துரியங் கடந்த சிவானந்தப் பேரமுதச்
செறிவே-துரியாதீத நிலையில் அனுபவிக்கப்படும் சிவானந்த
மாகிய பெருமைபொருந்திய அமுதத்தின் நிறைவே, கருணைப்
பிழம்பே-இரக்கமே வடிவுடிகாண்டவரே, பஞ்சாக்கர தேசி
கனே-(திருக்கயிலாய பரம்பரை மெய்கண்ட தேசிகன் சந்தா
னத்தில் விளங்கிய) துறைசை நமச்சிவாய பரமாதாரிய
மூர்த்தியே என்பதாம்.

துரியங் கடந்த நிலையாவது நிருமல துரியாதீதம். அந்
நிலை 'கருவிகளோடும் தொழிற்பட்டு நிறபதாகிய சகல சாக்கி

ரத்திற்றானே கருவி ஒன்றினோடுகூடாது தொழிலிறந்து
நிற்கும் நிலை.' (சிவஞான சித்தியார் 8, 34 சிவஞான சுவாமி
களுரை.) ஆங்கில யடைந்தோரது பெருமை.

“சாக்ஷரத்தே யதீதத்தைப் புரிந்தவர்க ளுலகிற்
ஏருவசங்க நிவிர்த்திவந்த தபோதனர்க ளிவர்கள்
பாக்ஷயத்தைப் பகர்வதுவெ னிம்மையில யுரிசின்
பற்றறுததுப் பாத்தையடை பராவுசிவ ஷன்றோ
வாக்ஷுமுகி கவித்தாசாண்டவர்களரி வையரோ
உறுபயித்தக கிருந்திடி ஹ மகப்பற்றற் றிருப்பர்.”

எனச் சிவஞான சித்தியாரிற் கூறப்பட்டது.

“துரியநிலை கடந்து போன்று, திருந்துபெருஞ் சிவப் பாக்ஷ
கொழுந்திதலை வாய்மடுதது” என இவ்வாசிரியர் காஞ்சிப்
புராணத்தும் அருளிச் செய்தனர். (1)

பொய்யும் கவநிங் கொடுமையும் வஞ்சமும் புண்டபொல்லாக்
கையன் கலதி முழுமுட ின னுநின் கண்ணருளா
லுய்யும் படியெனது கடுமெந் தாபுண்மை யாறான்பு
செய்யும் துறைசையுட் டிடலெபஞ் சாக்கா தேசிகனை.

இதன் பொருள்.—பொய்யும்-பொய்யும், கவநிம்-தந்திர
புரம், கொடுமைபுர-கொடுமையும், வஞ்சமும் - வஞ்சகமும்,
புண்ட - பொருந்திய, பொல்லாக் கையன் - பொல்லாத சீழ்
மகனாகவும், கலதி - மூலதவிபாகவும், முழுமுடனைனும் -
முழுமுடனாகவும் நான் இருந்தாலும், நின் கண்ணருளால் -
தேவியது கிருபாகடாஸ்த்ததால், உய்யும்படி - அடியேன்
பிழைக்கும் வண்ணம், என்று கூடும் - எந்தக் காலத்தில
கிடைக்கும், எந்தாய் - எனது பிதாவே, உண்மையாளர் -
மெய்ம்மையான திருத்தொண்டர்கள், அன்பு செய்யும்-பக்தி

செய்கின்ற, துறைசைபுள - திருவாவறினுறையில் எழுங்கருளி
 இருக்கின்ற, தேவோ - கடவீன, பஞ்சாகுர ரேசிகளை -
 ஸமச்சிவாய பரமாசாரிய மூர்த்தியே எனபதாய்

சலகி எனபது இ நிவு குறிசுது நின்றது “மாச நெயரி
 னா வண்டு வ மாடென்கொள் கைசேயேய் ஆராய் விகள
 ிசாற சொனேய்” (திருஞான - 11) பரமசிவம் அருவா
 ளா 10) எனவும், “கலகியாயமா (பெயர் மயம் -
 திருஞானசம் - 420) எனவும் வஞ்சல காராய் - 111 -
 எ ிதுகாயே எனவுமாம் (3)

பரிசு உயனநுட பணியை உடனேயேய் பரிசு
 சரிசறி பீபனது மாறடறி உயர்வியுணகல்
 தூரிகா ரேசியும் பொலியுலகந் தேவமுடய நுந
 தெரிசனங் சிட்டுவ சென்றபுர சாசகம் தீநிரவே

இதன் பொருள் பரிசு உயர்வியுணகல் - எனவைய தன்
 ஸபடியான அறிவியு, அநுடயனது அறிவியு - 111
 மது திருவருளின் சன்மையையும் அறிவியு, என்னப
 பறமம் - என்னப பொருள் நிநுசின்ற விநுசரிசு
 அறியேன - இருவினைசாது கற்பாசகம் உடன, அது
 மாறது அறிவியு - அருமதகம் உயர்வியு உடன தெரி
 யேன, சலகீராடு இணகல் - 111 உயர்வியு உடன, அது
 களே செய்பும் - குறமகசீனவே செய்கொ, பொலியு உல
 கககொழுமபனுகு - தீய உலககந்தரு அடிபையாகிய
 எனக்கு, உனதேசினம் உடனது தேவாரது உடசி
 கிடைப்பது, என்னே - எந்தசு சாலம்மா, பஞ்சாகுர தேசி
 களே - துறைசை ஸமச்சிவாய பரமாசாரிய மூர்த்தியே
 எனபதாம்.

தரிசனம் என்பது மோனையின்பம் நோக்கித் தெரிசனம்
என வந்தது

மருவே னுனதடி யார்திருக் கூட்ட மருவிவஞ்ச
மொருவேன் மகளிர் விழிக்கடை நோக்குக் குளம்பதை
[த்து
வெருவே னடிமையு மெந்நா னுனதருண் மேவுவனே
திருவா வடுதுறைத் தேவேபடு சாக்கர தேசிகனே.

இதன் பொருள்:—உனது அடியார் - உன்னுடைய
திருத்தொண்டர்களது, திருக்கூட்டம் மருவேன் - திருக்
கூட்டத்தைச் சேரேன், மருவி - அத்திருக்கூட்டத்தைச்
சேர்ந்து, வஞ்சம் ஒருவேன் - என் மனத்திலுள்ள வஞ்சனை
யை நீக்கேன், மகளிர் விழிக்கடை நோக்குக்கு-பெண்களது
கடைக்கண்ணுற் பார்க்கும் பார்வைக்கு, உளம் பதைத்து -
மனம் நடுங்கி, வெருவேன் - அஞ்சேன், அடிமையும்-தேவர்
ருக்கு அடிமையான யானும், எந்நாள் - எந்தக் காலத்தில்,
உனது அருள் மேவுவனே - தேவரீரது திருவருளை அடை
வேனே, திருவாவடுதுறைத் தேவே - திருவாவடுதுறையில்
எழுந்தருளியிருக்கும் கடவுளே, பஞ்சாக்கர தேசிகனே
நமச்சிவாய பரமாத்மிய மூர்த்தியே என்பதாம். (4)

ஆனந்த வாழ்வி லடியாரெல் லாரு மகங்களிப்ப
நானிந்த மாயத் தொடக்கினில் வீழ்ந்து நலிதனன்றோ
வானந்த நீண்ட மதிலா வடுதுறை வாழ்முதலே
தேனுந்து பங்கயத் தாளாய்பஞ் சாக்கர தேசிகனே.

இதன் பொருள்:—அடியார் எல்லாரும் - தேவரீரது
திருத்தொண்டர்கள் எல்லாம், ஆனந்த வாழ்வில் - பேரானந்
தப் பெருவாழ்விலே, அகம் களிப்ப - மனம் மகிழ்ந்திருப்ப,
நான் - அடியேன் மட்டும், இந்த மாயத் தொடக்கினில்-இந்த.

மாயமான பிரபஞ்ச பந்தத்தில், வீழ்ந்து நலிதல் நன்றோ -
விழுந்து வருந்துதல் நன்றாகுமா, வான் அந்தம் நீண்ட மதில்-
மேகமண்டலத்தின் முடிவரை நீண்ட மதில்கள் சூழ்ந்த,
ஆவடுதுறைவாழ் முதலே - திருவாவடுதலையில் வாழ்கின்ற
முதல்வரே, தேன் உந்து பங்கயத் தாளாய் - தேனைச் சொரி
கின்ற தாமரை மலர்போன்ற திருவடியை யுடையவரே, பஞ்
சாக்கர தேசிகனே - நமச்சிவாய பரமாதாரிய மூர்த்தியே
என்பதாம்.

வானந்த நீண்ட மதில் என்பது உயர்வுநயிற்சியணி. (5)

வற்றாக் கருணைத் திருநோக்கு நின்முக மண்டலமுஞ்
சற்றே முகிழ்த்த குறுமுரலுந்தட மார்பழகும்
பொற்றாளுஞ்சின்முத் திரையுநெஞ் சூடு பொறித்து
வைப்பாய்
செற்றார் புரஞ்செற்ற தேவேபஞ் சாக்கர தேசிகனே.

இதன் பொருள்:—வற்றாக் கருணைத் திருநோக்கும் -
குறையாத இரக்கத்தைப் பொழிகின்ற அழகிய திருக்கண்
களும், நின்முக மண்டலமும் - தேவரீரது திருமுக மண்ட
லமும், சற்றே முகிழ்த்த குறுமுரலும் - சிறிதே அரும்பிய
புன்சிரிப்பும், தடமாப்பு அழகும் - விசாலமான மார்பினது
அழகும், பொற்றாளும் - பொன்போன்ற திருவடிகளும், சின்
முத்திரையும் - தேவரீர் காட்டியருளுகின்ற சிவஞானப்பாத
முத்திரையும், என் நெஞ்ச ஊடு - அடியேனது நெஞ்சிலே,
பொறித்துவைப்பாய் - எழுதிவைத்தருளும், செற்றார் புரம்
செற்ற - பகைவரது முப்புரங்களையும் அழித்த, தேவே -
கடவுளே, பஞ்சாக்கர தேசிகனே - துறைசை நமச்சிவாய
பரமாதாரிய மூர்த்தியே என்பதாம்.

“மும்மலம் வேறுபட் டொழிய மொய்த்துயி
ரம்மலர்த் தாணிழ டடங்கு முண்மையைக்
கைம்மலர்க் காட்சியிற் கதுவ நல்கிய
செம்மலை யலதுளஞ் சிந்தி யாதரோ.”

எனச் சிம்முத்திரையின் பொருள் திருவானைக்காப் புரா
ணத்துக் கூறப்பட்டது.

இது திருமேனி தியானஞ் செய்யுமுறை 70 றிற்று. (6)

தேறாத நெஞ்சந் தெளிபாத சிந்தையுந் தேங்கியின்ப
மூறுத கணையு மொழியாக் கவலையு முன்புகழே
கூறுத நாவு மெனக்கே தகுமென்று கூட்டினையே
சீறு தருள்செய்யுந் தேவேபஞ் சாக்கர தேசிகனே.

இதன் பொருள் : தேறாத நெஞ்சம் - நம்பாத மனமும்,
தெளிபாத சிந்தையும் - நிசசரிக்காத புத்தியும், இன்பம்
தேங்கி ஊறுத கணையும் - இன்பம் நிறைந்து ஊற்றெடுக்காத
கண்களும், ஒழியாக் கவலையும் - நீங்காத கவலையும், உன்
புகழே கூறுத நாவும் - தேவரீரது கீர்த்தியைமட்டும் சொல்
லாத நாக்கும், எனக்கே தரும் என்று கூட்டினையே - மிக்க
தீவினை செய்து எனக்கே தக்கனவென்று சேர்த்தருளினீரோ,
சீறுது அருள்செய்யும் தேவை - சினங்கொள்ளாது அதுக்
கிரகம் செய்கின்ற கடவுளே, பஞ்சாக்கர தேசிகனே - துறை
சை நமச்சிவாய பாமாசாரிய மூர்த்தியே என்பதாம்.

தெளிதற் கருவி புத்தி யாகலின், சிந்தை என்பது புத்தி
யெனப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. புகழே என்பதில்
ஏகாரம் பிரிநிலை. ‘சீறியருளல்’ என்றா ஸ்ரீ அருணந்தி
சிவமும்.

நின்னரு ன்ணக்கினுக் கெவ்வள வேனு நெகழந்துருகா
தென்னுடை வன்மன மின்னார் விழிக்கடைக கென்னி
லந்தோ

வன்னியி னீனர்மெழு காயுரு காகிற்ரு மாயமென்னே
செந்நெறி யாய்நின்ற தேவேபஞ் சாகசா தேசிகனே.

இதன் பொருள் :—என்னுடைய வன்மனம் - என்னு
டைய கொடிய மனமானது, நின் அருள் (நெகழ்ந்து) -
நெவாந்து கருபாகடாக்கத்திறிந்து, எவ்வளவேவராம நெகழ்ந்து
உருகாது - சிறிதேதராம இளகியுருகுதல் செய்யாது, மின்னார்
விழிக்கடைத்து, என்னில் - பெண்களது கடைநகணமின
பார்வைக்கென்றால், அந்தோ - ஐயோ, வன்னியின் (நா
மெழுகாய் - தீர்னை எதிர்த்த பெருகுநீபால், உருகாநிறகுப
மாயம் என்ன - உருகு நிறகின்ற மாயசெயல் யாது, நொ
நெறியாய் நின்ற தேவே - உயிர்கள் இளம அடைதருகுச
செம்மையான வழியாய் நின்ற கடவுளே, பஞ்சாசசா தேசிக
னே - ஆறாசை நமச்சிவாய பரமசாரிய மூர்த்தியே
என்பதாம்.

அக்கச்சொல் உவமை குறித்து நின்றது 'அளவாரிளி
மாடாவேனோ என்றாற்போல், (8)

பிறவித் துயரினி யாற்றே னடைக்கலம் டேயுலகின்
மறுகித் திரிந்தலைத தெய்ததே னடைக்கல மங்கை
[நல்லா
ருறவைத் தவிர்த்துயயக் கொள்வா யடைக்கல முண்மை
[யன்பர்
செறிவுக்குள் வாழுமெய்ததேவேபஞ் சாக்காதேசிகனே.

இதன் பொருள் :—பிறவித்துயர் - பிறத்தலால் வருந்
துன்பத்தை, இனி ஆற்றேன் - இனிமேலும் பொறுக்ககில்

லேன், அடைக்கலம் - அடியேன் தேவரீரது தஞ்சம், பேய் உலகில் - அறிவினமை பொருந்திய இந்த உலகத்தில், மறு கித் திரிந்து அலைந்து எய்ததேன் - சுழன்று திரிந்து அலைந்து இளைத்தேன், அடைக்கலம் - அடியேன் தேவரீரது தஞ்சம், மங்கை நல்லார் உறவைத் தவிர்த்து - மங்கைப் பருவத்துப் பெண்களது கூட்டரவை நீக்கி, உய்யக் கொள்வாய் - அடியேன் பிழைக்கும்படி ஆளாகக் கொண்டருள்வீராக, அடைக்கலம் - அடியேன் தேவரீரது தஞ்சம், உண்மை அன்பர் செறிவுக்குள் வாழும் மெய்த்தேவே - மெய்ம்மையான அடியார்களது கூட்டத்தினுள்ளே வாழுகின்ற சத்தியரூபமான கடவுளே, பஞ்சாக்கர தேசிகனே - துறைசை நமச்சிவாய பரமாசாரிய மூர்த்தியே என்பதாம்.

நீனைத்தலும் செய்தலோ டொக்குமாதலின் 'மங்கை நல்லா நறவு' எனப்பட்டது. (9)

இருவினை தாமிவை மும்மல மீங்கிவை யீதுசிவங்
கருவுறு மாருயி ருண்மை யிதவென்று காட்டவல்ல
குருபர னீயன்றி வேறறி யேனிக் குவலயத்திற்
றிருவெண்ணை மெய்கண்ட தேவேபஞ் சாக்கர
[தேசிகனே.

இதன் பொருள் :- இருவினை இவை - இருவினை என்பன இவை என்றும், மும்மலம் இவை-ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மூன்று மலங்களும் இவை என்றும், ஈது சிவம் - சிவம் இது என்றும் கரு உறும் ஆருயிர் உண்மை இது என்று - பிறவியை அடைகின்ற எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களின் உண்மைத்தன்மை இது என்றும், காட்டவல்ல-தெரிவிக்கவல்ல, குருபரன்ரீயன்றி வேறு அறியேன் இக்குவலயத்தில்-பரமாசாரியர் தேவரீரையன்றி இந்தப் பூமியில் வேறொருவர் உளராக யான் அறிந்திலேன், திருவெண்ணை மெய்கண்ட தேவே - திரு

வெண்ணெய் நல்லூரில் அவதரித்தருளிப் மெய்கண்ட தேசிகரே, பஞ்சாக்கர தேசிகனே - ஹைதரசை நமச்சிவாய பரமசாரிய மூர்த்தியே என்பதாம்.

தாம், ஈங்கு என்பன அசை. இருவினை என்பது கன்ம மலத்தின் வேறாய் எண்ணப்படுதலை 'இருவினைப் பாசமும் மலக்கலார்த்தவின்' எனவும், 'வினையிரண்டுஞ் சாருமலமூன்றும்' எனவும் வரும் பேரியபுராணத் திருவிருத்தங்களால் அறியப்படும். சிவஞான சித்தியாரில் 'கன்மமு மூலக் காட்டிக் காமிய மலமாய் நிற்கும்' என்பதனுரையில் மூலகன்மம் வேறு எனக் காட்டியருள்வதும் அறியத்தக்கது. தோல்காப்பியர் 'வினையே செய்வது' என்று தொடங்கித் 'தொழின் முதனிலையே' என முடிப்பதும் இக்கருத்துப் பற்றியெனச் சிவஞானபாடியத்திற் கூறப்பட்டது.

அபேதம்பற்றி 'மெய்கண்ட தேவே பஞ்சாக்கர தேசிகனே' என்றார்.

'திருவெண்ணெய்நல்லூர்' என்பது திருவெண்ணை என மருவிற்று.

மெய்கண்ட தேசிகன் திருவடி வாழ்க.

சிவஞான யோகிகள் திருவடி வாழ்க.

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

முத்திபஞ்சாக்கரமலை.

செய்யுள்.

அரணங்கண் மூன் றும்

சுந்தரமாலயன்

திருவேயென் செல்வச்

பண்டறியாமை

மாயாபடலங்

மூபஞ்சாக்கர தேசிகர்மலை.

— X —

அறிவேயருட்

ஆனந்தவாழ்வி

இருவினை தாமிவை

தேருதநெஞ்சந்

நின்னரு ணைக்கினுக்

பரிசறி யேனருட்

பிறவித்துயரினி

பொய்யுங்கவடுங்

மருகெண்ணு

பூவத்யா பிரஸ், சும்பகோணம்.

இந்தால் ஆஸ்திக மக்கள் ஒவ்வொருவா கையிலும் அணிகல
ை இருத்தற்குரியது. ஆஸ்திகத்தை உலகமக்களுக்கு அறுவுறுத்த
முன்வரும் விரிவுரையாளர்களுக்குச் சிந்தாமணி போன்றது இது

1 x 8 சைஸ், 170 பக்கங்கள் : இரண்டு அட்டோன் பட்டங்கள்
உள்ளன விலை ரூ. 12. பாராசெலவு வேறு.

கிடைக்குமிடம் :-

ஆ. தருமபிவன் பிள்ளை

மெய்கண்டான் நிலையர்,

திருப்புகழ்நாயம்மன் கோவில் மேலத்தெரு,

பேட்டை P. O திருநெல்வேலி ஜில்லா.

நன்றி யுரை.

—:—

‘சிவஞானக் களஞ்சிய’த்தைத் திங்கள்தோறும் தொகுந்
துவ வுண்குமெனவும், அத் தொகுப்புக்குத் தம்மாலான உதவி
கள் செய்வோமெனவும் எழுதி ஊக்கிய பெரியோர்களுக்கும்,
அன்பர்களுக்கும் எமது வணக்கம் உரியதாகுக. மற்றும், அவர்
கள் செய்த பேருதவிகளும், பெயரும் அடுத்த வெளியீட்டில் விவர
மாகக் குறிப்பெறும். பழகி, சித்தாந்தசாரம், காசிவாசி
சிவநீர்: சசான சிவாசாரிய சுவாமிகள் பெருங்கருணை மிகப்
போற்றுகக்கூக.

தெரிவித்தல்.

—:—

சமயஞரவர் நால்வர், பரமசிவம், சுப்பிரமணியர் முதலியான
பூசனை புரிவதற்கேற்ற வகையில் உயர்ந்த ஒவியப் புலவரைக்
கொண்டு ஆயத்தம்செய்து எடுத்த புகைப்படங்கள் சும்பகோணம்
பெரிய தெரு, கிருஷ்ண ஸ்டூடியோவில் கிடைக்கும். விலை விவரம்
எழுதித் தெரிக. அதிகமாக வாங்குபவருக்குக் கமிஷன் தரப்
பெறும்.

KRISHNA STUDIO

BIG ST. :: KUMBAKONAM

For

Memorable Personal Photographs

For

**Reliable & Guaranteed
Watches & Watch Repairs**

The National Watch Co.

Big St., KUMBAKONAM

For

**High Class Musical Instruments
Gramophone Records etc.**

VANI MUSICALS

Big St., :: KUMBAKONAM

Please Consult

Vasan Radio Service

12. Chakrapani West, KUMBAKONAM

For

LATEST SOUND EQUIPMENTS